EUROOPAN
KOMISSIO

Strasbourg 18.4.2023
COM(2023) 228 final

2023/0115 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2014/49/EU muuttamisesta talletussuojan soveltamisalan, talletusten vakuusjärjestelmien varojen käytön, rajatylittävän yhteistyön ja avoimuuden osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2023) 230 final} - {SWD(2023) 225 final} - {SWD(2023) 226 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Direktiiviin 2014/49/EU[1] (talletussuojadirektiivi) ehdotetut muutokset ovat osa kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevaa lainsäädäntöpakettia, joka sisältää myös muutoksia direktiiviin 2014/59/EU[2] (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi) ja asetukseen (EU) N:o 806/2014[3] (yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettu asetus).

EU:n kriisinhallintakehys on vakiintunut, mutta aiemmat pankkien kaatumiset ovat osoittaneet, että sitä on parannettava. Kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehyksen uudistamisen tavoitteena on rakentaa kriisinhallintakehyksen tavoitteiden varaan ja varmistaa johdonmukaisempi lähestymistapa kriisinratkaisuun, jotta kaikki kriisissä olevat pankit voivat poistua markkinoilta asianmukaisesti siten, että rahoitusvakaus säilyy, veronmaksajien rahat ovat suojassa ja tallettajien luottamus varmistetaan. Erityisesti pienempiä ja keskikokoisia pankkeja koskevaa nykyistä kriisinratkaisukehystä on vahvistettava sen suunnittelun, täytäntöönpanon ja ennen kaikkea sen soveltamisen kannustimien osalta, jotta sitä voidaan soveltaa uskottavammin kyseisiin pankkeihin. Lisäksi talletussuojakehystä olisi parannettava, jotta voidaan varmistaa sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen ja tasapuoliset toimintaedellytykset ja turvata samalla rahoitusvakaus, parantaa tallettajien luottamusta ja estää häiriöiden leviäminen.

Ehdotuksen tausta

Maailmanlaajuisen finanssi- ja valtionvelkakriisin jälkeen EU toteutti päättäväisiä toimia kansainvälisten uudistusvaatimusten mukaisesti luodakseen turvallisemman rahoitusalan EU:n sisämarkkinoille. Tässä yhteydessä annettiin välineet ja valtuudet käsitellä minkä tahansa pankin kaatumista asianmukaisesti siten, että samalla säilytetään rahoitusvakaus, turvataan julkinen talous ja suojataan tallettajia. Vuonna 2014 perustettu pankkiunioni koostuu tällä hetkellä kahdesta pilarista: yhteinen valvontamekanismi (YVM) ja yhteinen kriisinratkaisumekanismi. Pankkiunioni on kuitenkin yhä keskeneräinen, ja siitä puuttuu kolmas pilari: eurooppalainen talletussuojajärjestelmä[4]. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamisesta 24. marraskuuta 2015 annetun komission ehdotuksen[5] käsittely on yhä kesken.

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149–178).

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

4 Lisäksi vieläkään ei ole päästy sopuun uskottavasta ja vakaasta mekanismista kriisinratkaisun likviditeetin tarjoamiseksi pankkiunionissa kansainvälisten vertaisten asettaman standardin mukaisesti.

5 COM(2015) 586 final.

Pankkiunionin tukena on yhteinen sääntökirja, joka koostuu kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehyksen osalta kolmesta vuonna 2014 hyväksytystä EU:n säädöksestä: pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi, yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettu asetus ja talletussuojadirektiivi. Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä määritellään pankkien elvytystä ja kriisinratkaisua koskevat valtuudet, säännöt ja menettelyt, myös rajatylittävää yhteistyötä koskevat järjestelyt rajatylittäviin pankkien kaatumisiin puuttumiseksi. Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetulla asetuksella perustetaan yhteinen kriisinratkaisuneuvosto ja yhteinen kriisinratkaisurahasto ja määritellään pankkiunionissa perustettujen yhteisöjen kriisinratkaisua koskevat valtuudet, säännöt ja menettelyt yhteisen kriisinratkaisumekanismin yhteydessä. Talletussuojadirektiivillä varmistetaan tallettajien suojaaminen ja vahvistetaan talletusten vakuusjärjestelmien varojen käyttöä koskevat säännöt. Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviä ja talletussuojadirektiiviä sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettua asetusta pankkiunioniin osallistuvissa jäsenvaltioissa.

Vuoden 2019 pankkipaketilla tarkistettiin pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviä, yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettua asetusta, vakavaraisuusasetusta (CRR[6]) ja vakavaraisuusdirektiiviä (CRD[7]). Näihin tarkistuksiin sisältyi toimenpiteitä, joilla pannaan täytäntöön EU:n kansainvälisillä foorumeilla[8] tekemät sitoumukset, ja niillä toteutettiin lisätoimia pankkiunionin loppuunsaattamiseksi toteuttamalla uskottavia riskienvähentämistoimenpiteitä rahoitusvakauteen kohdistuvien uhkien lieventämiseksi.

Euroryhmä sopi marraskuussa 2020 yhteisen varautumisjärjestelmän perustamisesta ja varhaisesta käyttöönotosta yhteiselle pankkialan kriisinratkaisurahastolle Euroopan vakausmekanismilla (EVM).[9]

Kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehyksen uudistaminen ja laajemmat vaikutukset pankkiunionin kannalta

Yhdessä kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehyksen uudistamisen kanssa valmis pankkiunioni, johon sisältyy sen kolmas pilari eurooppalainen talletussuojajärjestelmä, tarjoaisi korkeatasoisen taloudellisen suojan ja varmuuden EU:n kotitalouksille ja yrityksille, lisäisi luottamusta ja vahvistaisi rahoitusvakautta, jotka ovat kasvun, hyvinvoinnin ja häiriönsietokyvyn välttämättömiä edellytyksiä talous- ja rahaliitossa ja yleisemmin EU:ssa. Pääomamarkkinaunioni täydentää pankkiunionia, koska molemmat aloitteet ovat välttämättömiä vihreän ja digitaalisen siirtymän rahoittamiseksi, euron kansainvälisen roolin

---

6 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1–337).

7 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338–436).

8 Baselin pankkivalvontakomitea ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB). Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (2014, päivitetty versio), *Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions* ja (2015), *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet*.

9 Euroryhmä (30. marraskuuta 2020), *Statement of the Eurogroup in inclusive format on the ESM reform and the early introduction of the backstop to the Single Resolution Fund*. Se otetaan käyttöön vuosina 2022–2024. Euroopan vakausmekanismin perustamisesta tehdyn sopimuksen muuttamista koskevan sopimuksen ratifiointi on kuitenkin yhä kesken.

tehostamiseksi ja EU:n avoimen strategisen itsenäisyyden ja kilpailukyvyn vahvistamiseksi muuttuvassa maailmassa erityisesti, kun otetaan huomioon nykyinen haastava taloudellinen ja geopoliittinen ympäristö.[10,11]

Euroryhmä ei kesäkuussa 2022 hyväksynyt kattavampaa työsuunnitelmaa pankkiunionin loppuunsaattamiseksi sisällyttämällä siihen eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän. Sen sijaan euroryhmä kehotti[12] komissiota esittämään kohdennetumpia lainsäädäntöehdotuksia pankkien kriisinhallintaa ja kansallisia talletussuojajärjestelmiä koskevan EU:n kehyksen uudistamisesta.

Samanaikaisesti myös Euroopan parlamentti korosti pankkiunionia koskevassa vuosikertomuksessa 2021[13], että pankkiunioni on tärkeää saattaa päätökseen perustamalla eurooppalainen talletussuojajärjestelmä, ja tuki komissiota lainsäädäntöehdotuksen esittämisessä kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehyksen uudelleentarkastelusta. Vaikka euroryhmä ei nimenomaisesti tukenut eurooppalaista talletussuojajärjestelmää, järjestelmä lisäisi kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehyksen uudistamisen perusteellisuutta ja tuottaisi alalle synergiaetuja ja tehokkuutta. Tällainen lainsäädäntöpaketti olisi osa pankkiunionin viimeistelemistä koskevaa suunnitelmaa, kuten puheenjohtaja Ursula von der Leyenin poliittisissa suuntaviivoissa, joissa palautettiin mieliin myös eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän merkitys, muistutettiin. Tätä on myös tuettu säännöllisesti johtajien tasolla[14].

Talletussuojadirektiivin tavoitteet

Talletussuojadirektiivillä yhdenmukaistettiin talletussuojaa koskevat mekanismit koko EU:ssa. Talletussuoja on avainasemassa siinä, että voidaan parantaa tallettajien luottamusta, vahvistaa pankkijärjestelmän rahoitusvakautta ja turvata sisämarkkinoiden toiminta. Tätä varten jokaiseen jäsenvaltioon perustettiin vähintään yksi talletusten vakuusjärjestelmä sen varmistamiseksi, että tallettajille maksetaan nopeasti korvaus, jos pankki kaatuu. Samalla yhdenmukaistetuksi suojan tasoksi vahvistettiin 100 000 euroa. Talletusten vakuusjärjestelmillä on kuitenkin myös pankkien kriisinhallintaan liittyvä tehtävä. Ne voivat edistää kriisinratkaisua tai rahoittaa muita toimenpiteitä ja säilyttää siten tallettajien mahdollisuuden käyttää suojattuja talletuksia.

Ehdotuksen perustelut

Komissio teki sille talletussuojadirektiivin 19 artiklan 6 kohdassa annetun toimeksiannon mukaisesti kattavan arvioinnin talletussuojadirektiivin toiminnasta. Sen päätelmissä vahvistettiin, että talletussuojadirektiivin pääkohdat, erityisesti 100 000 euron vakiosuoja tallettajaa ja pankkia kohden, talletusten vakuusjärjestelmän rahoituksen vähimmäistavoitetaso ja tallettajille suoritettavien korvausten lyhyet maksuajat, tuottivat yleisesti ottaen hyötyjä tallettajille.

Kehyksen soveltamisesta saatu käytännön kokemus on kuitenkin osoittanut, että joillakin osa-alueilla on parannettavaa. Nämä osa-alueet koskevat talletussuojan soveltamisalaa, erilaisia

---

10 Euroopan komissio (2020), *Komission työohjelma 2021*, 2.3 kohta, s. 5.

11 Euroopan komissio (2023), *EU:n pitkän aikavälin kilpailukyky vuoden 2030 jälkeen*.

12 Euroryhmä (16. kesäkuuta 2022), *Eurogroup statement on the future of the Banking Union*.

13 Euroopan parlamentti (2022), *Pankkiunionia koskeva vuosikertomus 2021;* Euroopan parlamentti on antanut mietinnön pankkiunionista joka vuosi vuodesta 2015 lähtien.

14 Eurohuippukokous (24. maaliskuuta 2023), *Laajennetussa kokoonpanossa pidetyn eurohuippukokouksen julkilausuma*.

tulkintoja ehdoista, jotka koskevat talletusten vakuusjärjestelmien varojen käyttöä muihin toimiin kuin suojattujen talletusten maksamiseen, talletusten vakuusjärjestelmien toimintatapojen operatiivista vaikuttavuutta ja tehokkuutta, laajoja kansallisia harkintamahdollisuuksia ja vaihtoehtoja sekä tarvetta parantaa kriisinratkaisun ja talletussuojan tarjoamien turvaverkkojen välistä koordinointia.

Talletussuojadirektiiviä koskeva ehdotus on erottamaton osa komission tekemää kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehyksen lainsäädännön tarkistusta. Siksi ehdotus perustuu pääosin valmistelutyöhön ja suosituksiin, jotka sisältyvät Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) viiteen lausuntoon[15] talletussuojadirektiivin soveltamisesta. Ehdotuksessa otetaan myös huomioon tapaukset, joissa direktiivin käytännön soveltamisella ei saavutettu joitakin sen tärkeistä tavoitteista tai ne saavutettiin vain osittain.

Yhteenveto talletussuojadirektiiviin osana kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehyksen uudistamista ehdotetuista muutoksista

Talletussuojadirektiiviä koskeva ehdotus kattaa useita toimintapoliittisia näkökohtia ja muodostaa yhdenmukaisen vastauksen havaittuihin ongelmiin. Siksi sillä on seuraavat tavoitteet:

1) selkeytetään talletussuojan soveltamisalaa puuttumalla havaittuihin eroihin, jotta EU:n tallettajille voidaan tarjota yhdenmukaistettu ja vankka suojan taso

2) yhdenmukaistetaan pienimmän kustannuksen testi (least cost test) kaikille muille talletusten vakuusjärjestelmien toimille kuin suojattujen talletusten korvaamiselle maksukyvyttömyystilanteessa, jotta voidaan parantaa toimintaedellytysten tasapuolisuutta ja varmistaa tulosten johdonmukaisuus pankkien kaatumisten hoitamisessa

3) parannetaan talletusten vakuusjärjestelmien toimintaa yksinkertaistamalla hallinnollisia menettelyjä parantamalla samalla niiden taloudellisen vakauden avoimuutta ja varojen käyttöä

4) lisätään talletusten vakuusjärjestelmien käytäntöjen ja viranomaisten toiminnan yhdenmukaisuutta

5) parannetaan talletusten vakuusjärjestelmien välistä rajatylittävää yhteistyötä muissa EU:n jäsenvaltioissa sijaitseville tallettajille maksettavien korvausten yhteydessä tai tapauksissa, joissa pankkien kuulumisessa talletusten vakuusjärjestelmään tapahtuu muutoksia.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotus perustuu talletussuojadirektiivissä vahvistettuun nykyiseen talletussuojakehykseen ja parantaa sitä. Tätä varten useat ehdotuksen osatekijät pohjautuvat EPV:n yhteistyössä kansallisten talletusten vakuusjärjestelmien ja nimettyjen viranomaisten kanssa tekemään työhön. Siinä ehdotetaan muutoksia, joissa on otettu huomioon EU:n lainsäädännön kansallisesta täytäntöönpanosta ja tiettyjen säännösten soveltamisesta saatu käytännön kokemus, myös pankkiunionin yhteydessä. Ehdotus on laadittu samanaikaisesti pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen uudelleentarkastelujen kanssa, jotta varmistetaan EU:n pankkien kriisinhallintaa koskevan kehyksen yleinen johdonmukaisuus.

[15] Ks. 3 jakso asiantuntijatiedon keruusta ja käytöstä.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus perustuu finanssikriisin jälkeen toteutettuihin uudistuksiin, jotka johtivat pankkiunionin luomiseen ja EU:n kaikkien pankkien yhteisen sääntökirjan laatimiseen.

Ehdotuksella vahvistetaan tallettajien luottamusta ja rahoitusvakautta ja edistetään näin EU:n pankkisektorin häiriönsietokykyä ja sen kykyä tukea covid-19-pandemian jälkeistä talouden elpymistä EU:n avointa strategista riippumattomuutta koskevien politiikkatavoitteiden mukaisesti. Sillä myös parannetaan kuluttajansuojaa yhdenmukaistamalla tietynlaisten lyhytaikaisten, elämäntapahtumista riippuvaisten vähittäistalletusten (”tilapäisesti korkeat saldot”) suojan tasoa ja kestoa tai parantamalla tietojen antamista kuluttajille.

Lisäksi muutosten tavoitteena on pienentää riskiä siitä, että talletusten vakuusjärjestelmät maksavat korvauksia rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyviin toimiin osallistuville tallettajille. Siksi muutokset perustuvat rahanpesun torjuntaa koskevaan direktiiviin (EU) 2015/849, ja niissä otetaan huomioon 20. heinäkuuta 2021 hyväksytyssä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa EU:n järjestelmää käsittelevässä komission lainsäädäntöpaketissa ehdotettu suunta.

Talletussuojadirektiivin sääntöjen täytäntöönpanokelpoisuuden parantamiseksi muutoksissa viitataan direktiivissä 2013/36/EU (vakavaraisuusdirektiivi) vahvistettuihin valvontavaltuuksiin. Tällä lähestymistavalla vahvistetaan ajatus, jonka mukaan talletusten vakuusjärjestelmää koskevien vaatimusten noudattaminen on ensisijainen vaatimus kaikille pankeille ja luo pohjan tapahtumien järjestykselle seuraamusten määräämisessä sellaiselle pankille, joka ei täytä tällaisia velvoitteita.

Muutoksilla myös yhdenmukaistetaan ja selkeytetään talletusten vakuusjärjestelmien varoista rahoitettaviin ennaltaehkäiseviin ja vaihtoehtoisiin toimenpiteisiin sovellettavia sääntöjä. Näiden sääntöjen yhteydessä on otettava huomioon jo olemassa olevat, komission pankkitiedonannossa[16] vahvistetut rahoituslaitosten valtiontukea koskevat vaatimukset.

Muutoksilla parannetaan myös sellaisten asiakasvarojen suojan selkeyttä, joita pankkisektorin ulkopuoliset rahoituslaitokset pitävät pankissa, maksupalveludirektiivissä[17], sähköistä rahaa koskevassa direktiivissä ja komission delegoidussa direktiivissä (EU) 2017/593[18] vahvistettujen asiakasvarojen erottelua koskevien vaatimusten mukaisesti. Innovatiivisten finanssipalvelujen nopean kehityksen vuoksi selvennyksen tavoitteena on lisätä asiakkaiden luottamusta pankkisektorin ulkopuolisiin rahoituslaitoksiin ja niiden liiketoiminnan jatkuvuuteen pankin kaatuessa.

---

16 Komission tiedonanto valtiontukisääntöjen soveltamisesta finanssikriisin yhteydessä pankkien hyväksi toteutettaviin tukitoimenpiteisiin 1 päivästä elokuuta 2013 (Pankkitiedonanto) (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL C 216, 30.7.2013, s. 1–15).

17 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35–127).

18 Komission delegoitu direktiivi (EU) 2017/593, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU täydentämisestä asiakkaiden rahoitusvälineiden ja varojen suojaamisen, tuotevalvontavelvoitteiden sekä välityspalkkioiden, provisioiden tai muiden rahallisten tai ei-rahallisten etujen tarjoamiseen tai vastaanottamiseen sovellettavien sääntöjen osalta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 87, 31.3.2017, s. 500–517).

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotuksella muutetaan voimassa olevaa direktiiviä (talletussuojadirektiiviä) erityisesti parantamalla talletussuojakehyksessä jo saatavilla olevien välineiden soveltamista.

Näin ollen ehdotuksen oikeusperusta on sama kuin alkuperäisen säädöksen eli muutettavan direktiivin oikeusperusta: Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 53 artiklan 1 kohta sijoittautumisoikeudesta. EU:n oikeuskäytännön[19] mukaan silloin, kun säädös on laadittu vain toisen säädöksen täydennykseksi tai korjaukseksi muuttamatta sen alkuperäistä tavoitetta, unionin lainsäätäjä saa perustellusti ottaa jälkimmäisen säädöksen perustaksi ensimmäisen säädöksen oikeusperustan.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Talletussuojadirektiiviin tehtävät muutokset ovat toissijaisuusperiaatteen mukaisia. Kansallisilla säännöillä ei voida saavuttaa yhdenmukaistettua tallettajien suojan tasoa eikä yhdenmukaista talletusten vakuusjärjestelmien rahoittamista ja toimintaa koskevaa sääntökokonaisuutta. Siksi tarvitaan EU:n toimia sitä varten, että varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset koko EU:ssa ja vältetään aiheettomat kilpailuedut, jotka liittyvät talletussuojaa koskeviin sääntöeroihin, rahoituslaitosten kesken. Myös EPV korosti tätä talletussuojadirektiivin uudelleentarkastelusta antamissaan lausunnoissa.

Lisäksi pankkien perustaminen ja pankkipalvelujen tarjoaminen, myös talletusten vastaanottaminen, voi olla luonteeltaan rajatylittävää. Pankkijärjestelmien rajatylittävä luonne voi aiheuttaa talletusten vakuusjärjestelmille monia haasteita (muutokset pankin talletusten vakuusjärjestelmään kuulumisessa, asiakkaiden tietojen säilyttäminen tai rajatylittävä yhteistyö), jotka luovat tarpeen EU:n toiminnalle.

Useimmilla ehdotukseen sisältyvistä muutoksista päivitetään voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä, ja ne koskevat näin ollen aloja, joilla EU on jo käyttänyt toimivaltaansa. Useilla ehdotukseen sisältyvistä toimista lisätään yhdenmukaistamista, jotta talletussuojadirektiivissä määritellyt tavoitteet voidaan saavuttaa yhdenmukaisesti.

- **Suhteellisuusperiaate**

Muutokset ovat oikeassa suhteessa siihen, mikä on tarpeen talletussuojadirektiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.

Muutoksilla vahvistetaan yhteiset vaatimukset, joiden tarkoituksena on parantaa ja yhdenmukaistaa talletussuojan tasoa EU:ssa. Ehdotetulla direktiivillä ei kuitenkaan säännellä EU:n talletusten vakuusjärjestelmien organisaatiomalleja, oikeudellista rakennetta eikä sisäistä hallintoa. Näin ollen vakiintunut EU:n talletussuojajärjestelmä perustuu nyt ja jatkossa kansallisten talletusten vakuusjärjestelmien verkostoon, joka on järjestetty eri mallien (julkiset talletusten vakuusjärjestelmät, yksityiset talletusten vakuusjärjestelmät, laitosten suojajärjestelmät) sekä talletusten vakuusjärjestelmän nimetyn viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen välisten suhteiden (samassa kattoyhteisössä tai erillisissä laitoksissa) mukaisesti.

[19] Ks. tuomio 21.6.2018, Puola v. Euroopan parlamentti ja neuvosto, C-5/16, EU:C:2018:483, 49 ja 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

Lisäksi ehdotuksella annetaan huomattavaa toimivaltaa kansallisille viranomaisille alkaen talletusten vakuusjärjestelmän varojen käytön kustannustehokkuuden määrittävän pienimmän kustannuksen testin suorittamisesta. Useimmat ehdotuksen kattamat aiheet (tilapäisesti korkeiden saldojen yhteinen taso, asiakasvarojen suoja, julkisten viranomaisten suoja) liittyvät osa-alueisiin, joilla EU:n jäsenvaltiot ovat nimenomaisesti pyytäneet EU:n laajuista normia tallettajien suojaamiseen liittyvän oikeusvarmuuden lisäämiseksi. Ehdotuksella EPV:lle annettavat valtuudet (ohjeiden ja standardien kautta) rajoittuvat kaikkein teknisimpiin talletussuojadirektiivin aiheisiin, joiden osalta vaatimuksia on selitettävä yksityiskohtaisemmin.

Ehdotuksella säilytetään myös voimassa olevat säännökset, joissa otetaan huomioon kansalliset erityispiirteet, ja varmistetaan talletussuojadirektiivin sääntöjen oikeasuhteinen soveltaminen esimerkiksi antamalla kansallisten vaihtoehtojen avulla tietyille jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa alempaa tavoitetasoa tai laitosten suojajärjestelmän jäsenille mahdollisuus alhaisempiin kannatusmaksuihin.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotetaan, että toimenpiteet pannaan täytäntöön muuttamalla talletussuojadirektiiviä direktiivillä. Ehdotetut toimenpiteet koskevat tähän säädökseen sisältyviä jo olemassa olevia säännöksiä tai kehittävät niitä edelleen. Koska talletussuoja on tiiviisti yhteydessä kansallisen lainsäädännön yhdenmukaistamattomiin aloihin, kuten maksukyvyttömyyslainsäädäntöön, saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on välttämätöntä, jotta ehdotetut säännökset voidaan parhaiten sisällyttää kansalliseen lainsäädäntöön.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehyksen tarkoituksena oli välttää kaikenkokoisten ja liiketoimintamalliltaan erilaisten laitosten kaatuminen ja hallita sitä. Sen laatimisen tavoitteena oli säilyttää rahoitusvakaus, suojata tallettajia, minimoida julkisen tuen käyttö, vähentää moraalikadon vaaraa ja parantaa rahoituspalvelujen sisämarkkinoita. Arvioinnissa todettiin, että kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevaa kehystä olisi yleisesti ottaen parannettava tietyiltä osin.

Arvioinnista kävi erityisesti ilmi, että oikeusvarmuus ja ennakoitavuus eivät olleet riittävällä tasolla pankkien kaatumisten hoitamisessa. Viranomaisten päätös kriisinhallintaan tai maksukyvyttömyyteen turvautumisesta voi olla hyvin erilainen eri jäsenvaltioissa. Lisäksi toimialan rahoittamat turvaverkot eivät aina ole tehokkaita ja rahoituksen saantiehdoissa on eroja kriisinratkaisussa ja sen ulkopuolella. Nämä vaikuttavat kannustimiin ja luovat hyväksikäyttömahdollisuuksia, kun tehdään päätöksiä siitä, mitä kriisinhallintavälinettä käytetään. Tallettajien suoja on edelleen epätasainen ja epäjohdonmukainen eri jäsenvaltioissa monilla aloilla.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Komissio on toteuttanut laajoja näkemystenvaihtoja eri kuulemisvälineiden kautta kaikkien asiaan liittyvien sidosryhmien tavoittamiseksi, jotta voitaisiin saada parempi käsitys siitä, miten kehys toimi ja mitä parannuksia siihen voitaisiin tehdä.

Komissio käynnisti vuonna 2020 kuulemisen yhdistetystä alustavasta vaikutustenarvioinnista ja toimintasuunnitelmasta, jonka tavoitteena oli tarjota yksityiskohtainen analyysi EU:n

tasolla toteutettavista toimista ja eri toimintavaihtoehtojen mahdollisista vaikutuksista talouteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön.

Komissio käynnisti vuonna 2021 kaksi kuulemista: kohdennetun kuulemisen ja julkisen kuulemisen, joissa pyydettiin sidosryhmiltä palautetta siitä, miten kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevaa kehystä sovellettiin, ja näkemyksiä mahdollisista muutoksista. Kohdennettu kuuleminen koostui 39 yleisestä ja erityisestä teknisestä kysymyksestä. Se oli saatavilla vain englanniksi 26. tammikuuta ja 20. huhtikuuta 2021 välisenä aikana. Julkinen kuuleminen sisälsi kymmenen yleistä kysymystä, jotka olivat saatavilla kaikilla EU:n kielillä. Se oli saatavilla 25. helmikuuta ja 20. toukokuuta 2021 välisen palauteajanjakson. Kuulemiseen saadusta palautteesta julkaistiin tiivistelmäraportti 7. heinäkuuta 2021.[20] Kuulemisten perusteella useimpien vastaajien mielestä talletusten vakuusjärjestelmien olisi suojattava myös viranomaisten, mukaan lukien paikallisviranomaiset, talletuksia. Useimmat pankit ja talletusten vakuusjärjestelmät pitivät nykyistä säännöllistä tietojen antamista riittävänä ja katsoivat, ettei muutoksia tarvittu. Digitaalista viestintää pidettiin usein soveltuvimpana kustannusten säästämiseksi.

Lisäksi komissio järjesti 18. maaliskuuta 2021 korkean tason konferenssin, johon osallistui kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien edustajia. Konferenssissa vahvistettiin tehokkaan kehyksen merkitys mutta tuotiin myös esiin nykyisiä heikkouksia. Konferenssiin osallistuneet panelistit totesivat, että talletussuojadirektiiviä koskevan kehyksen kannalta olisi hyödyllistä jatkaa sen yhdenmukaistamista ja parantaa sen vuorovaikutusta rahanpesuntorjuntadirektiivissä ja maksupalveludirektiivissä vahvistettujen sääntöjen ja valtiontukisääntöjen kanssa. Talletussuojadirektiivin uudelleentarkastelussa olisi otettava huomioon myös kuluttajien luottamus ja pienten markkinoiden tilanne.

Komission henkilöstö on myös kuullut toistuvasti jäsenvaltioita kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehyksen täytäntöönpanosta EU:ssa ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin / yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen ja talletussuojadirektiivin mahdollisista tarkistuksista pankki-, maksu- ja vakuutusasioita käsittelevän komission asiantuntijaryhmän yhteydessä. Samaan aikaan asiantuntijaryhmässä käytyjen keskustelujen kanssa tässä ehdotuksessa käsitellyistä asioista keskusteltiin myös neuvoston valmisteluelinten, erityisesti finanssipalvelu- ja pankkiunionityöryhmän ja eurooppalaista talletussuojajärjestelmää käsittelevän korkean tason työryhmän, kokouksissa.

Lisäksi komission henkilöstö järjesti lainsäädännön valmisteluvaiheessa useita (fyysisiä ja virtuaalisia) kokouksia pankkialan edustajien ja muiden sidosryhmien kanssa.

Kaikkien edellä mainittujen aloitteiden tuloksia on hyödynnetty tämän ehdotuksen valmistelussa ja siihen liittyvässä vaikutustenarvioinnissa. Ne ovat antaneet selkeää näyttöä tarpeesta päivittää ja täydentää nykyisiä sääntöjä kehyksen tavoitteiden saavuttamiseksi parhaalla mahdollisella tavalla. Vaikutustenarvioinnin liitteessä 2 esitetään tiivistelmät näistä kuulemisista ja julkisesta konferenssista.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio esitti talletussuojadirektiivin tarkistamista koskevan työnsä tueksi kattavan lausuntopyynnön[21] EPV:lle. EPV vastasi antamalla viisi lausuntoa. Ensimmäinen, elokuussa

[20] Euroopan komissio (2021), *Kuuleminen – Pankkiunioni: kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen tarkistaminen*.

[21] EPV (lokakuu 2021), *Call for advice regarding funding in resolution and insolvency*.

2019 annettu lausunto[22] käsitteli talletusten suojakelpoisuutta, talletussuojan tasoa ja talletusten vakuusjärjestelmien välistä yhteistyötä. Toinen, lokakuussa 2019 annettu lausunto[23] käsitteli talletusten vakuusjärjestelmien maksamia korvauksia. Kolmas, tammikuussa 2020 annettu lausunto[24] käsitteli talletusten vakuusjärjestelmien rahoitusta ja talletusten vakuusjärjestelmien varojen käyttöä. Neljäs, lokakuussa 2021 lausunto[25] käsitteli asiakkaiden varojen kohtelua. Lisäksi komissio otti huomioon vuonna 2020 annetun EPV:n lausunnon EU:n rahanpesuntorjuntadirektiivin ja EU:n talletussuojadirektiivin välisestä vuorovaikutuksesta[26] ja vuonna 2021 annetun joka toinen vuosi julkaistavan EPV:n lausunnon EU:n rahoitusalaan vaikuttavista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä[27].

Lisäksi komissio tilasi CEPS:ltä (Centre for European Policy Studies) kaksi talletussuojaa koskevaa raporttia: ”Harmonising insolvency laws in the Euro area”[28], joka julkaistiin joulukuussa 2016, ja ”Options and national discretions under the DGSD”[29], joka julkaistiin marraskuussa 2019.

Sidosryhmien kuulemisen lisäksi komissio osallistui keskusteluihin ja näkemystenvaihtoon, joita käytettiin pohjana talletusten vakuusjärjestelmiä käsittelevän EPV:n työryhmän ja pankki-, maksu- ja vakuutusasioita käsittelevä komission asiantuntijaryhmän työssä.

- **Vaikutustenarviointi[30]**

Ehdotuksesta on tehty yhteinen vaikutustenarviointi pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen uudelleentarkastelua koskevien ehdotusten kanssa. Siinä on otettu huomioon sidosryhmiltä saatu palaute ja tarve käsitellä useita erilaisia toisiinsa liittyviä kysymyksiä, jotka koskevat kolmea eri säädöstekstiä. Vaikutustenarvioinnin liitteessä 6 kuvaillaan talletusten vakuusjärjestelmän nykyiseen toimintaan liittyviä ongelmia, määritetään mahdollisia skenaarioita sen parantamiseksi ja perustellaan ehdotetuissa muutoksissa säilytettyjä toimintavaihtoehtoja. Sen mukaan talletussuojadirektiivi on ollut suurelta osin vaikuttava talletussuojan tason parantamisessa EU:ssa. Kansalliset talletusten vakuusjärjestelmät soveltavat kuitenkin talletussuojadirektiivin takeita epäyhtenäisesti. Tämä vahvistaa, että tarvitaan yhdenmukaistettuja sääntöjä sellaisiin eroihin puuttumiseksi, joilla on haitallisia vaikutuksia tallettajille. Vaikutustenarvioinnissa korostetaan myös, että on tarpeen selventää tietyntyyppisten tallettajien talletussuojaa.

Kaikissa toimintavaihtoehdoissa on otettu huomioon EPV:n ehdotukset ja niiden jälkeen pankki-, maksu- ja vakuutusasioita käsittelevässä komission asiantuntijaryhmässä

---

22 EPV (elokuu 2019), *Opinion of the EBA on the eligibility of deposits, coverage level and cooperation between deposit guarantee schemes*.

23 EPV (lokakuu 2019) *Opinion of the EBA on deposit guarantee scheme payouts*.

24 EPV (tammikuu 2020), *Opinion of the EBA on deposit guarantee scheme funding and uses of deposit guarantee funds*.

25 EPV (lokakuu 2021), *Opinion of the EBA on the treatment of client funds under the DGSD*.

26 EPV (joulukuu 2021), *Opinion of the EBA on the interplay between the EU Anti-Money Laundering Directive and the EU Deposit Guarantee Scheme Directive*.

27 EPV (maaliskuu 2021), *Opinion of the EBA on the risks of money laundering and terrorist financing affecting the EU’s financial sector*.

28 CEPS (joulukuu 2016), *Harmonising insolvency laws in the Euro area*. https://www.ceps.eu/ceps-publications/harmonising-insolvency-laws-euro-area-rationale-stocktaking-and-challenges/

29 CEPS (marraskuu 2019), *Options and national discretions under the DGSD and their treatment in the context of a European Deposit Insurance Scheme*.

30 Ks. myös asiakirjat SWD(2023) 226 (yhteenveto vaikutustenarvioinnista) ja SEC(2023) 230 (sääntelyntarkastelulautakunnan myönteinen lausunto).

jäsenvaltioiden asiantuntijoilta saatu palaute sekä muu analyyttinen näyttö, jos sitä on ollut saatavilla.

Vaikutustenarvioinnissa korostettiin, että arvioidut toimintavaihtoehdot parantaisivat talletussuojan soveltamista jäsenvaltioissa ja lisäisivät oikeusvarmuutta ja tallettajien luottamusta. Niillä mukautettaisiin asianmukaisesti talletussuojaa rahoitusekosysteemin viimeaikaiseen kehitykseen ja haavoittuvuuksiin erityisillä säännöksillä, jotka on kohdennettu rajatylittäviin toimiin, fintech-palveluihin ja rahanpesun torjuntaan. Ne helpottaisivat tarkistetun pienimmän kustannuksen testin avulla myös talletusten vakuusjärjestelmien varojen käyttöä muuhun kuin suojattujen talletusten korvaamiseen silloin, kun tällaisilla toimilla varmistetaan tallettajien mahdollisuus saada talletuksensa käyttöönsä kustannustehokkaammalla tavalla.

Koska näillä muutoksilla kuitenkin sisällytetään nimenomaisesti tietyn tyyppiset tallettajat ja talletukset (julkiset viranomaiset, asiakasvarat) talletussuojan soveltamisalaan ja yhdenmukaistetaan tiettyjä sääntöjä (määritetään tilapäisesti korkeiden saldojen suojan vähimmäistaso, poistetaan mahdollisuus vähentää tallettajien erääntyneet velat korvattavasta määrästä), niillä voi olla vähäinen vaikutus talletusten vakuusjärjestelmien kustannuksiin. Samoin muutoksilla pienimmän kustannuksen testiin, jota talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät muissa toimissa kuin korvausten maksamisessa, voi olla taloudellinen vaikutus talletusten vakuusjärjestelmiin. Pankkisektori kattaisi nämä kustannukset talletusten vakuusjärjestelmille maksettavilla kannatusmaksuilla, eivätkä ne vaikuttaisi veronmaksajiin talletussuojadirektiivissä vahvistetun julkisten varojen suojaa koskevan periaatteen mukaisesti.

Vaikutustenarvioinnissa vahvistettiin myös, että talletusten vakuusjärjestelmiä koskeva EU:n kehys olisi häiriönsietokykyisempi, jos sitä tuettaisiin eurooppalaisella talletussuojajärjestelmällä. Varojen kokoaminen jaettuun järjestelmään vahvistaisi pankkiunionin talletussuojajärjestelmän kykyä selviytyä arvoltaan suurista korvauksista ja lisäisi tallettajien luottamusta. Vaikka eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamista koskeva toimintavaihtoehto on teknisesti vankin vaihtoehto, se ei ole tässä vaiheessa poliittisesti toteuttamiskelpoinen.

Sääntelyntarkastelulautakunta hyväksyi vaikutustenarvioinnin alkuperäisen kielteisen lausunnon jälkeen. Lautakunnan talletusten vakuusjärjestelmien toiminnasta esittämien huomautusten huomioon ottamiseksi vaikutustenarviointia on muutettu selventämällä EPV:n neuvojen ja vaikutustenarvioinnissa esitettyjen vaihtoehtojen välisiä yhteyksiä.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotuksen tavoitteena on auttaa vähentämään talletusten vakuusjärjestelmien sääntelyyn liittyvää ja hallinnollista rasitetta poistamalla tiettyjä kansallisia vaihtoehtoja ja harkintamahdollisuuksia, kohtelemalla tasapuolisesti kolmansien maiden sivukonttoreita ja tehostamalla talletusten vakuusjärjestelmien välisiä rajatylittävää yhteistyötä koskevia järjestelyjä. Muutoksilla yksinkertaistetaan vaadittuja ilmoituksia ja yhtenäistetään niitä vastaanottajien kannalta tarpeellisten tietojen kanssa. Siten niillä vähennetään talletusten vakuusjärjestelmiä koskevien vaatimusten täytäntöönpanoon liittyvää hallinnollista työtä.

Digitaalisten valmiuksien osalta ehdotuksessa otetaan huomioon teknologinen ja oikeudellinen kehitys sen varmistamiseksi, että tallettajalle annettavat tiedot ovat helposti saatavilla ja että korvausten maksamista koskeva prosessi on mahdollisimman nopea.

Lisäksi EPV:lle annetut valtuudet mahdollistavat lisämuutokset, joilla parannetaan ja yhdenmukaistetaan entisestään talletussuojadirektiivin säännösten käytännön toteutusta.

Pankeille ja kansallisille viranomaisille aiheutuvat kustannukset olisivat hyvin vähäiset. Kaikilla talletussuojadirektiiviä koskevassa ehdotuksessa säädetyillä talletussuojan parannuksilla (tilapäisesti korkeat saldot, asiakasvarat, julkiset viranomaiset) odotetaan olevan hyvin vähäinen vaikutus talletusten vakuusjärjestelmien varoihin. Esimerkiksi 13 jäsenvaltiossa asiakasvarojen määrä kaikista suojatuista talletuksista kyseisessä jäsenvaltiossa on alle 1 prosentti. Näin ollen ehdotuksella säilytetään EU:n pankkisektorin kilpailukyky samalla kun tehostetaan EU:n tallettajille tarjottavaa suojaa. Lisäksi näistä parannuksista aiheutuvat mahdolliset (vaikkakin vähäiset) lisäkustannukset kompensoitaisiin suurelta osin sillä, että talletusten vakuusjärjestelmien päivittäisen toiminnan suorittamisesta aiheutuvat kustannukset pienenisivät tarkistetun direktiivin myötä. Ehdotuksella vähennetään vaihtoehtojen määrää, yksinkertaistetaan rajatylittävää yhteistyötä varten käytössä olevia mekanismeja ja määritetään EU:n tasolla yhteiset menetelmät pienimmän kustannuksen testin suorittamista varten. Tällä tavoin se vapauttaa talletusten vakuusjärjestelmän hallinnollisia resursseja.

Koska talletusten vakuusjärjestelmien rooli kriisinhallinnassa kasvaa, järjestelmien rahoitusvarojen, jotka kerätään pankkisektorilta, käyttö saattaa edellyttää varojen tiheämpää täydentämistä. Pienimmän kustannuksen testin mukaisesti nämä toimenpiteet ovat kuitenkin sallittuja vain, jos niitä pidetään kustannuksiltaan edullisempina talletusten vakuusjärjestelmälle kuin korvausten maksamista koskevaa skenaariota. Tällä lähestymistavalla turvataan talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusvarat pitkällä aikavälillä.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti elinkeinovapaus (16 artikla), omistusoikeus (17 artikla) ja kuluttajansuoja (38 artikla).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tämä ehdotus ei vaikuta EU:n talousarvioon. Ehdotus edellyttää, että EPV laatii seitsemän teknistä standardia ja kuusi ohjetta talletussuojadirektiiviin jo sisältyvien lisäksi. Näistä kuudesta ohjeesta kolmen tavoitteena on yksinomaan kodifioida yhteen tekstiin jo olemassa olevia ohjeita (stressitestaus, käytettävissä olevien rahoitusvarojen rajaaminen ja niitä koskeva raportointi, yhteistyösopimukset), jotka EPV on laatinut omasta aloitteestaan. Siksi nämä ohjeet eivät edellyttäisi merkittävää lisätyötä. Muut ehdotuksessa säädetyt valtuutukset liittyvät useisiin aiheisiin ja kattavat sekä erittäin kohdennettuja tehtäviä (hajauttamista koskeva periaate vähäriskisessä varallisuudessa) että laajempia aiheita (alhaisimpien kustannusten määritelmä).

Kun otetaan huomioon EPV:n kriisien hallinnan parissa aiemmin ja tällä hetkellä tekemä työ, voidaan olettaa, että EPV:lle ehdotetut tehtävät eivät edellyttäisi uusia virkoja, vaan ne voitaisiin hoitaa nykyisillä resursseilla.

Tekniset standardit on määrä toimittaa 12 kuukautta direktiivin voimaantulon jälkeen. Tämän määräajan pitäisi antaa EPV:lle riittävästi aikaa niiden laatimiseen, kun otetaan huomioon sen tämänhetkiset resurssit.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Talletusten vakuusjärjestelmiä käsittelevän EPV:n työryhmän kanssa käymänsä säännöllisen vuorovaikutuksen pohjalta komissio arvioi säännösten täytäntöönpanoa[31] ja edistää talletussuojan tason yhdenmukaistamista kaikkialla EU:ssa.

Kuten voimassa olevassa talletussuojadirektiivissä jo edellytetään, kansalliset viranomaiset raportoivat edelleen EPV:lle käytettävissä olevien rahoitusvarojen määrästä, vaihtoehtoisista rahoitusjärjestelyistä ja talletusten vakuusjärjestelmän varojen käytöstä. EPV:n olisi puolestaan julkaistava nämä tiedot. Ehdotuksessa säilytetään alkuperäisessä direktiivissä jo suunnitellut säännölliset ja seurantaa koskevat uudelleentarkastelut talletusten vakuusjärjestelmien stressitestausta, riskiperusteisten kannatusmaksujen kriteerejä ja talletussuojan tason uudelleentarkastelua varten.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotetut muutokset perustuvat talletusten vakuusjärjestelmien toimeksiantoon, joka koskee talletusten suojan parantamista tallettajille maksettavien korvausten yhteydessä, ja niillä selvennetään tätä toimeksiantoa. Niillä myös vahvistetaan talletusten vakuusjärjestelmän roolia pankkien kriisinhallinnassa muissa tilanteissa kuin silloin, kun talletusten vakuusjärjestelmistä maksetaan korvauksia tallettajille pankin kaatumisen seurauksena. Tämän tarkoituksena on säilyttää tallettajien luottamus ja rahoitusvakaus. Muutoksilla otetaan käyttöön erityisiä vaatimuksia, joilla yksinkertaistetaan talletusten vakuusjärjestelmän päivittäistä toimintaa ja puututaan hallinnollisesti monimutkaisiin tilanteisiin.

Ehdotuksella muutetaan seuraavia talletussuojadirektiivin säännöksiä:

Ehdotuksella lisätään mahdollisuuksia käyttää talletusten vakuusjärjestelmää ennaltaehkäisevien toimenpiteiden, kriisinratkaisun siirtostrategioiden ja maksukyvyttömyystilanteessa käytettävien vaihtoehtoisten toimenpiteiden rahoittamiseen. Siksi 1 artiklaa (Kohde ja soveltamisala) muutetaan sen selventämiseksi, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat talletusten vakuusjärjestelmien perustamisen ja toiminnan lisäksi talletussuojan taso ja korvausten maksaminen sekä talletusten vakuusjärjestelmän varojen käyttö toimenpiteisiin, joilla pyritään säilyttämään tallettajien mahdollisuus käyttää talletuksiaan. Artiklan 2 kohdan d alakohtaa muutetaan sen selventämiseksi, että direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivukonttorit.

Direktiivin 2 artiklassa esitetään direktiivissä käytetyt termit ja määritelmät. Sitä muutetaan, jotta siihen voidaan lisätä määritelmiä EPV:n lausunnoissa esitettyjen suositusten perusteella ehdotukseen sisällytettyjen uusien säännösten mukaisesti. Uudet määritelmät koskevat erityisesti asiakkaiden varojen talletuksia sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa.

Direktiivin 4 artiklan 8 kohta konsolidoidaan uuteen 16 a artiklaan, joka koskee luottolaitosten ja talletusten vakuusjärjestelmän välistä tietojenvaihtoa ja viranomaisten raportointia (ks. jäljempänä).

[31] Ehdotuksessa edellytetään, että jäsenvaltiot saattavat tämän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään 18 kuukauden kuluessa sen voimaantulosta.

EPV viittasi lausunnossaan julkisten viranomaisten määritelmään liittyviin täytäntöönpanoeroihin. Tämä on johtanut erilaiseen talletusten suojan laajuuteen jäsenvaltioissa, ja ne ovat joissakin tapauksessa sulkeneet suojan ulkopuolelle julkisyhteisöt, kuten koulut, sairaalat tai kunnalliset palvelut, jotka eivät ole valveutuneita tallettajia. Julkisten viranomaisten nykyinen erottelu talousarvion ja muiden ominaisuuksien perusteella aiheuttaa toimintaan liittyviä vaikeuksia luottolaitoksille ja talletusten vakuusjärjestelmille. Siksi 5 artiklassa ei enää suljeta julkisia viranomaisia talletussuojan soveltamisalan ulkopuolelle. Tämän tarkoituksena on yhdenmukaistaa ja lisätä viranomaisten suojaa. Artiklassa selvennetään myös, että terrorismin rahoitukseen liittyvät talletukset on rajattu talletusten vakuusjärjestelmien suojan ulkopuolelle.

Talletussuojan tasoa sääntelevää 6 artiklaa muutetaan, jotta voidaan yhdenmukaistaa tilapäisesti korkeiden saldojen suojan vähimmäistasoa ja siihen liittyvän suojan kestoa ja selkeyttää kiinteistökauppoja varten talletettujen suojattujen talletusten laajuutta.

Nykyistä vaihtoehtoa, joka liittyy tallettajien erääntyneiden velkojen vähentämiseen korvattavasta määrästä, on tulkittu eri tavoin. Siksi 7 artiklan 5 kohta poistetaan, jotta voidaan yhdenmukaistaa korvattavan määrän laskemista koskevia sääntöjä. Artiklan 7 kohtaa muutetaan sellaisten tilanteiden huomioon ottamiseksi, joissa korkotaso on negatiivinen.

Direktiiviin lisätään uusi todistustaakkaa koskeva 7 a artikla, jolla selvennetään talletusten suojakelpoisuutta tai oikeutta talletuksiin koskevaa menettelytapaa: tallettajilla ja tilinhaltijoilla on todistustaakka sen osoittamisesta, että heillä on täysimääräinen oikeus edunsaajatileillä tai saldoltaan tilapäisesti korkeilla tileillä oleviin talletuksiin.

Direktiivin 8 artiklaa muutetaan, jotta voidaan antaa enemmän aikaa tarkistaa korvauskelpoisuus ja jotta noudatetaan 7 a artiklaan sisältyvää todistustaakkaa koskevaa säännöstä. Muutoksen myötä talletusten vakuusjärjestelmä voi soveltaa pidempää, enintään 20 työpäivän korvausaikaa, kun korvaukset koskevat edunsaajatilejä, asiakasvaroja ja tilapäisesti korkeita saldoja. Määräajan laskeminen alkaa päivästä, jona talletusten vakuusjärjestelmä vastaanottaa kattavan dokumentaation, jonka avulla se voi tutkia vaatimukset ja tarkistaa, täyttyvätkö korvausten maksamisen edellytykset. Lisäksi muutetussa artiklassa annetaan talletusten vakuusjärjestelmälle mahdollisuus määrittää kynnysarvo käyttämättömiä tilejä koskevien korvausten maksamiselle.

Uusi 8 a artikla lisätään sen varmistamiseksi, että 10 000 euron kynnysarvon ylittävät määrät maksetaan tallettajille tilisiirroilla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan tavoitteiden mukaisesti.

Alakohtaisissa säännöissä edellytetään, että rahoituslaitokset, kuten sijoituspalveluyritykset, maksulaitokset tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset, suojaavat asiakkailtaan keräämänsä varat muun muassa tallettamalla ne erotelluille tileille luottolaitoksissa. Uudessa 8 b artiklassa määritetään säännöt tällaisten varojen, jotka talletetaan rahoituslaitosten asiakkaiden nimissä ja puolesta, talletussuojan soveltamisalan yhdenmukaistamiseksi niiden erottelemista varten. Artiklassa määritetään myös tilinhaltijalle tai asiakkaalle korvaamista koskevat järjestelyt ja annetaan EPV:lle valtuudet laatia tekniset sääntelystandardien luonnoksia asiakkaiden tunnistamisesta tällaisissa tapauksissa.

Komission ehdotuksessa asetukseksi rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen[32] edellytetään, että valvontaviranomaiset tekevät yhteistyötä kriisinratkaisuviranomaisten tai nimettyjen viranomaisten kanssa ja tiedottavat kyseisille viranomaisille asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden tuloksista. Talletussuojadirektiiviin lisätään uusi 8 c artikla, jotta talletuksia ei korvata silloin, kun asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden tuloksista selviää, että on syytä epäillä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta, ja jotta voidaan varmistaa sujuva tietojenvaihto nimetyn viranomaisen ja talletusten vakuusjärjestelmän välillä näissä tapauksissa. Uudella säännöksellä määritetään myös talletusten vakuusjärjestelmien suojattujen talletusten korvaamiseen liittyvien maksujen keskeyttämistä koskevat järjestelyt, jos talletuksiin liittyy huolta rahanpesusta tai terrorismin rahoituksesta.

Talletussuojadirektiivin 9 artiklassa säädetään, että jos talletusten vakuusjärjestelmä maksaa korvaukset kriisinratkaisumenettelyn yhteydessä, talletusten vakuusjärjestelmän olisi vaadittava asiaankuuluvalta luottolaitokselta suorittamiaan maksuja vastaava määrä. Vaatimusta olisi pidettävä etuoikeusasemaltaan samana kuin suojattuja talletuksia. Säännöksessä ei eroteta toisistaan talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusosuutta toiminnan jatkamistarkoituksessa tehtävään velkakirjojen arvon alaskirjaukseen (open-bank bail-in) liittyvään kriisinratkaisuun (jolloin pankin yhteisö säilyy ja jatkaa toimintaansa) ja talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusosuuksia siirtostrategian rahoittamiseen (liiketoiminnan myynti tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttö ja jäljelle jäävän yhteisön likvidaatio). Erottelun puuttuminen saattaa aiheuttaa epävarmuutta talletusten vakuusjärjestelmän saamisten olemassaolosta ja määrästä eri skenaarioissa. Siksi 9 artiklaa muutetaan täsmentämällä, että kun talletusten vakuusjärjestelmän varoja käytetään kriisinratkaisun siirtostrategioiden tai maksukyvyttömyysmenettelyissä käytettävien vaihtoehtoisten toimenpiteiden yhteydessä, talletusten vakuusjärjestelmällä olisi oltava jäljelle jäävää laitosta tai yhteisöä vastaan saaminen sen myöhemmissä, kansallisen lainsäädännön mukaisissa likvidaatiomenettelyissä. Tämä perustuu siihen, että talletusten vakuusjärjestelmän varoja käytetään sellaisten tappioiden yhteydessä, jotka olisivat muutoin langenneet tallettajille. Tätä vaatimusta olisi pidettävä samantasoisena kuin kansallisten maksukyvyttömyyssääntöjen mukaisia talletuksia, jotta varmistetaan, että jäljelle jäävään laitokseen tai yhteisöön jätetyt osakkeenomistajat ja velkojat kattavat tehokkaasti laitoksen tappiot ja parantavat talletusten vakuusjärjestelmien saatavien perintämahdollisuutta maksukyvyttömyystilanteessa. Jos talletusten vakuusjärjestelmästä maksetaan rahoitusosuus toiminnan jatkamistarkoituksessa tehtävään velkakirjojen arvon alaskirjaukseen liittyvään kriisinratkaisuun sen sijaan, että järjestelmästä korvattaisiin suojatut talletukset siihen määrään, jonka osalta suojatut talletukset olisi alaskirjattu tai muunnettu omaksi pääomaksi, jos niihin olisi sovellettu sijoittajanvastuuta, tämä ei saisi synnyttää saamista kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta vastaan, sillä se poistaisi talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusosuuden tarkoituksen.

Direktiivin 9 artiklan 3 kohtaa muutetaan, jotta voidaan yhdenmukaistaa viiteen vuoteen ajanjakso, jonka kuluessa tallettajat voivat esittää vaatimuksen talletusten vakuusjärjestelmää vastaan.

Direktiivin 10 artiklaa muutetaan, jotta voidaan vahvistaa tavoitetason laskemista koskeva viitejakso ja täsmentää, että vain suoraan talletusten vakuusjärjestelmään maksetut varat tai

[32] Euroopan komissio (heinäkuu 2021), *Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen (COM(2021) 420 final)*.

järjestelmän perimät varat voidaan ottaa huomioon tavoitetason saavuttamiseksi. Tämä selvennys on EPV:n ohjeiden perusteella sovellettavien nykyisten sääntöjen mukainen. Tavoitteena on selventää, että lainojen kautta kerättyä rahaa ei saa käyttää tavoitetason saavuttamiseen.

Direktiivin 10 artiklan 4 kohta poistetaan, koska vaihtoehtoa, jossa käytettävissä olevat rahoitusvarat hankitaan pakollisilla kannatusmaksuilla, joita jäsenenä olevat laitokset maksavat nykyisille jäsenvaltion perustamille pakollisten kannatusmaksujen järjestelmille, ei ole käytetty käytännössä.

Direktiivin 10 artiklaan lisätään EPV:n lausuntojen mukaisesti uusi 11 kohta, jotta voidaan parantaa käytäntöjen yhdenmukaisuutta ja varmistaa, että varat voitaisiin asettaa saataville tallettajille korvaamista koskevaan määräaikaan mennessä. Muutos tarjoaa talletusten vakuusjärjestelmille joustavuutta käyttää yksityisistä lähteistä rahoitettavia vaihtoehtoisia rajoitusjärjestelyjä ennen käytettävissä olevien rahoitusvarojen ja ylimääräisillä kannatusmaksuilla kerättävien varojen käyttämistä. Tällaisen joustavuuden avulla talletusten vakuusjärjestelmät voisivat myös välttyä ylimääräisten kannatusmaksujen välittömältä keräämiseltä silloin, kun niiden kerääminen vaarantaisi rahoitusvakauden (esimerkiksi järjestelmäkriisitilanteessa). Täyttä joustavuutta tarvitaan myös, jotta talletusten vakuusjärjestelmät voivat käyttää varojaan mahdollisimman tehokkaasti ja välttää varojensa (käytettävissä olevien rahoitusvarojen) pikaisen myynnin kriisitilanteessa. Samanaikaisesti säännöksellä varmistetaan, että julkisista lähteistä peräisin olevaa rahoitusta voidaan käyttää vain viimeisenä keinona.

Lisäksi 10 artiklan uudessa kohdassa selvennetään talletusten vakuusjärjestelmien varojen moitteettoman käytön varmistamiseksi vahvistettuja vaatimuksia ja annetaan EPV:lle tehtäväksi laatia ohjeita riskien hajautuksesta talletusten vakuusjärjestelmän sijoitusstrategiassa. Se tarjoaa myös mahdollisuuden tallettaa talletusten vakuusjärjestelmien varoja erotellulle tilille kansalliseen keskuspankkiin tai valtionkonttoriin. Lisäksi siinä annetaan EPV:lle valtuudet laatia teknisiä sääntelystandardeja talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen rajaamisesta.

Direktiivin 11 artiklaa muutetaan ennaltaehkäisevien ja vaihtoehtoisten toimenpiteiden välisen eron selventämiseksi. Ennaltaehkäisevät toimenpiteet ovat talletusten vakuusjärjestelmien toimia, joilla annetaan taloudellista tukea vaikeuksissa olevalle pankille esimerkiksi vakuuksien tai käteistukien muodossa tai osallistumalla pääomanlisäykseen, ennen kuin pankki täyttää edellytykset sille, että se on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Niiden tavoitteena on säilyttää pankin taloudellinen vakaus. Vaihtoehtoiset toimenpiteet ovat talletusten vakuusjärjestelmien toimia, joilla tuetaan talletusten ja varojen siirtoa kaatuvasta pankista toiseen pankkiin (esimerkiksi käteissuorituksena varojen ja talletusten välisen vajeen täyttämiseksi, vakuuksina) maksukyvyttömyyden yhteydessä. Niiden tavoitteena on säilyttää tallettajien mahdollisuus käyttää rahojaan.

Uudessa 11 a artiklassa määritetään ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä koskevia suojatoimia ja jaetaan viranomaisten kesken vastuut sen arvioimisesta, miten ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä sovelletaan. Tällä pyritään varmistamaan, että näiden toimenpiteiden käyttö on oikea-aikaista ja kustannustehokasta ja että niitä sovelletaan johdonmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa nykytilanteen parantamiseksi.

Uudessa 11 b artiklassa säädetään edellytyksistä, jotka koskevat sellaisiin toimenpiteisiin liitettävää ilmoitusta, jotka luottolaitos sitoutuu toteuttamaan vakavaraisuusvaatimusten

noudattamisen varmistamiseksi tai palauttamiseksi. Tällaisesta toimenpiteitä koskevasta ilmoituksesta olisi kuultava toimivaltaista viranomaista.

Uudessa 11 c artiklassa määritetään vaatimukset luottolaitoksille, jotka eivät ole noudattaneet sitoumuksiaan tai maksaneet takaisin ennaltaehkäisevillä toimenpiteillä myönnettyä rahoitustukea. EPV:lle annetaan tehtäväksi laatia ohjeita ennaltaehkäisevän toimenpiteen ja korjaussuunnitelman tehokasta täytäntöönpanoa varten tarvittaviin toimenpiteisiin liitettävän ilmoituksen sisällöstä.

Uudessa 11 d artiklassa säädetään pankin varojen, oikeuksien ja velkojen markkinointiin sovellettavista ehdoista silloin, kun talletusten vakuusjärjestelmän varoja käytetään 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin vaihtoehtoisiin toimenpiteisiin. Tätä prosessia olisi yhdenmukaistettava, jotta vähennetään haitallisia vaikutuksia kilpailuun ja helpotetaan mahdollisten ostajien houkuttelua. Näin pyritään myös varmistamaan johdonmukaisuus pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin mukaisten siirtovälineiden kanssa. Kuten pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä säädetään, menettelyt jäljelle jäävän yhteisön likvidoimiseksi asianmukaisesti olisi aloitettava viipymättä.

Pienimmän kustannuksen testissä verrataan sellaisen toimen kustannuksia, jonka talletusten vakuusjärjestelmä toteuttaa ehkäistäkseen pankin taloudellisen tilanteen heikkenemisen entisestään, tai talletusten vakuusjärjestelmän kustannuksia, jotka aiheutuvat liiketoiminnan siirtämisestä toiseen pankkiin, sellaisen hypoteettisen skenaarion kustannuksiin, jossa suojatut talletukset korvataan likvidaation yhteydessä. Tämä vaatimus on pantu täytäntöön eri tavoin eri jäsenvaltioissa. Uudella 11 e artiklalla selvennetään ja yhdenmukaistetaan tapaa, jolla pienimmän kustannuksen testi suoritetaan. Siinä määritetään enimmäismäärä, jolla talletusten vakuusjärjestelmä voi rahoittaa ennaltaehkäiseviä, vaihtoehtoisia ja kriisinratkaisutoimenpiteitä silloin, kun kyse ei ole korvausten maksamisesta. Suojattujen talletusten korvaaminen maksukyvyttömyystilanteessa voi aiheuttaa suoria ja välillisiä kustannuksia talletusten vakuusjärjestelmälle ja sen jäsenille. Suorat kustannukset vastaavat talletusten vakuusjärjestelmästä korvauksia varten maksettua määrää, josta on vähennetty likvidaatiomenettelyissä perityt saatavat. Välillisissä kustannuksissa olisi otettava huomioon talletusten vakuusjärjestelmän käyttämien varojen täydentäminen ja korvausten maksamiseen liittyvät talletusten vakuusjärjestelmälle aiheutuvat rahoituksen lisäkustannukset. Suoritettaessa pienimmän kustannuksen testi ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä varten korvausten maksamista koskevassa vaihtoehtoisessa skenaariossa olisi myös otettava huomioon tällaisten toimenpiteiden merkitys talletusten vakuusjärjestelmän lakisääteisen tai sopimusperusteisen toimeksiannon kannalta. Muiden toimien kuin korvausten maksamisen kustannuksissa olisi otettava huomioon toimeen liittyvät odotetut tuotot, toimintamenot ja mahdolliset tappiot. EPV:lle annetaan tehtäväksi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia pienimmän kustannuksen testiä koskevista menetelmistä.

Direktiivin 14 artiklaa muutetaan sen selventämiseksi, että talletusten vakuusjärjestelmien suojan piiriin kuuluvat myös niissä jäsenvaltioissa sijaitsevat tallettajat, joissa järjestelmien jäseninä olevat luottolaitokset käyttävät vapautta tarjota palveluja. Artiklassa määritetään edellytykset, joiden perusteella kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän voidaan antaa maksaa suoraan korvauksia toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden sivukonttoreiden tallettajille ja vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän voidaan antaa toimia yhteyspisteenä palvelujen tarjoamisen vapautta käyttävien luottolaitosten tallettajille. EPV:lle annetaan tehtäväksi laatia ohjeita kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmien rooleista sekä niistä olosuhteista ja edellytyksistä, joiden mukaisesti kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän olisi päätettävä korvauksien maksamisesta

toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien sivukonttoreiden tallettajille. Lisäksi artiklassa määritetään säännöt, joita sovelletaan siirrettävien varojen laskemiseen silloin, kun jäsenenä oleva laitos siirtyy yhden jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmästä toisen jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmään.

Direktiivin 15 artiklaa muutetaan sen edellyttämiseksi, että kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivukonttorit osallistuvat jonkin jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmään, jos ne haluavat tarjota pankkipalveluja ja vastaanottaa suojakelpoisia talletuksia EU:ssa. EPV:n lausunnon mukaan valtaosa EU:n jäsenvaltioissa olevista kolmansien maiden sivukonttoreista on jo jonkin EU:n talletusten vakuusjärjestelmän jäseniä, joko siitä syystä, että kolmannen maan talletussuojajärjestelmää ei pidetä vastaavan tasoisena, tai siitä syystä, että virallista vastaavuuden arviointia ei ole tehty. Joitakin jäljelle jäävistä sivukonttoreista ei vaadittu osallistumaan vastaavaan EU:n talletusten vakuusjärjestelmään, vaikka vastaavuuden arvioinnin tulokset osoittivat, ettei talletussuoja ollut niissä vastaavan tasoinen. EPV:n suosituksen mukaisesti tällä muutoksella sisällytetään direktiiviin tämä jäsenyysvaatimus ja varmistetaan yhtäläinen suoja tallettajille kolmansien maiden pankkien EU:ssa sijaitsevissa sivukonttoreissa sekä EU:n pankeissa ja niiden eri jäsenvaltioissa sijaitsevissa sivukonttoreissa. Tämä parantaa tallettajien suojaa, koska se poistaa riskin siihen, että EU:ssa on olemassa talletuksia, joille EU:n ulkopuolisen talletusten vakuusjärjestelmän tarjoama suoja ei olisi EU:n normien mukainen (EPV:n lausunnon mukaan EU:ssa on 74 muiden kuin ETA-maiden sivukonttoria, joista viisi ei ollut minkään EU:n talletusten vakuusjärjestelmän jäsen). Se, että kolmansien maiden pankkien EU:ssa sijaitsevia sivukonttoreita edellytetään osallistumaan EU:n talletusten vakuusjärjestelmään, vastaa myös yhtä tämän uudelleentarkastelun päätavoitteista eli sitä, että helpotetaan talletusten vakuusjärjestelmän varojen käyttöä kriisinratkaisuun.

Jotta vältetään tilanne, jossa talletusten vakuusjärjestelmän varat altistuvat taloudellisille ja rahoitukseen liittyville riskeille kolmansissa maissa, uudessa 15 a artiklassa sallitaan talletusten vakuusjärjestelmän suoja tallettajille, joka kuuluvat kolmansissa maissa sijaitsevien jäsenenä olevien laitosten sivukonttoreihin, vain, jos kerätyt varat ylittävät vähimmäistavoitetason.

Direktiivin 16 artiklaa muutetaan, jotta voidaan yhdenmukaistaa tietoja, jotka pankkien on annettava asiakkailleen vuosittain heidän talletustensa suojasta. Lisäksi sillä tehostetaan tallettajia koskevia tietovaatimuksia sulautumissa tai muissa luottolaitosten merkittävissä tervehdyttämismenettelyissä, talletusten vakuusjärjestelmiin kuulumiseen liittyvissä muutoksissa ja tilanteissa, joissa talletuksia ei kyetä maksamaan pankkien kriittisen rahoitustilanteen vuoksi. Jäsenvaltioille annetaan valtuudet tarkistaa tallettajille annettavien tietojen asianmukaisuus ja EPV:lle annetaan valtuudet laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia tiedotteen muodosta ja sisällöstä sekä menettelyistä ja tallettajille annettavista tiedoista myös asiakasvarojen talletusten sekä terrorismin rahoittamiseen tai rahanpesuun liittyvien tilanteiden suhteen.

Direktiiviin lisätään uusi 16 a artikla, jotta voidaan selventää raportointia koskevia sääntöjä ja parantaa luottolaitokselta talletusten vakuusjärjestelmille ja talletusten vakuusjärjestelmiltä ja nimetyiltä viranomaisilta EPV:lle annettavien tietojen vaihtoa. On tärkeää, että talletusten vakuusjärjestelmä saa siihen kuuluvilta laitoksilta milloin tahansa ja sitä pyytäessään tietoa vakuuttamistaan talletuksista. Tämä on välttämätöntä, jotta talletusten vakuusjärjestelmä voi toimia tehokkaasti tässä direktiivissä edellytetyllä tavalla. Nämä raportointivaatimukset perustuvat pankkien nykyisiin velvoitteisiin, jotka koskevat talletusten välittömän tunnistamisen varmistamista, tai ovat seurausta talletussuojan laajentamisesta. Näin ollen ne

eivät ole ristiriidassa luottolaitosten hallinnollisen taakan keventämistä koskevan yleisen tavoitteen kanssa. Lisäksi on tärkeää, että EPV:lle ilmoitetaan asianmukaisesti tilanteista, joita syntyy ja joissa talletusten vakuusjärjestelmät voivat toimia tämän direktiivin mukaisesti tukeakseen EPV:tä sen tehtävissä, jotka liittyvät Euroopan pankkijärjestelmän taloudellisen eheyden, vakauden ja turvallisuuden valvomiseen. EPV:lle annetaan valtuudet laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia näiden tietojen mallista, menettelyistä ja sisällöstä.

Jäsenvaltioiden on saatettava nämä muutokset osaksi kansallista lainsäädäntöään kahden vuoden kuluessa muutosdirektiivin voimaantulosta. Uudet säännöt, jotka koskevat talletusten vakuusjärjestelmien 11 a artiklan mukaisten ennaltaehkäisevien toimenpiteiden käyttöön sovellettavia suojatoimia, edellyttävät organisaatiomuutoksia ja talletusten vakuusjärjestelmien ja nimettyjen viranomaisten toimintavalmiuksien asteittaista kehittämistä. Siksi pidempi täytäntöönpanoaika on perusteltu. Laitosten suojajärjestelmien, jotka on tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmiksi, erityispiirteet huomioon ottaen tätä täytäntöönpanoaikaa voidaan pidentää entisestään.

2023/0115 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2014/49/EU muuttamisesta talletussuojan soveltamisalan, talletusten vakuusjärjestelmien varojen käytön, rajatylittävän yhteistyön ja avoimuuden osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[33],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[34],

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon[35],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Komissio on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU[36] 19 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti tarkastellut uudelleen kyseisen direktiivin soveltamista ja soveltamisalaa ja todennut, että talletusten vakuusjärjestelmien perustamisella on pääosin saavutettu tallettajien suojaamista unionissa koskeva tavoite. Komissio on kuitenkin myös todennut, että on tarpeen puuttua talletussuojassa jäljellä oleviin aukkoihin ja parantaa talletusten vakuusjärjestelmien toimintaa sekä yhdenmukaistaa sääntöjä, jotka koskevat muita talletusten vakuusjärjestelmien toimia kuin korvausten maksumenettelyjä.

(2) Talletussuojan tavoite voi vaarantua, jos velvoitteita kannatusmaksujen maksamisesta talletusten vakuusjärjestelmiin tai tietojen antamisesta tallettajille ja talletusten vakuusjärjestelmille ei noudateta. Talletusten vakuusjärjestelmät tai silloin, kun se on tarpeen, nimetyt viranomaiset voivat määrätä taloudellisia seuraamuksia kannatusmaksujen maksamisesta myöhässä. On tärkeää parantaa talletusten vakuusjärjestelmien sekä nimettyjen ja toimivaltaisten viranomaisten välistä koordinointia, jotta voidaan toteuttaa täytäntöönpanotoimia sellaista luottolaitosta vastaan, joka ei täytä velvoitteitaan. Toimivaltaisten viranomaisten luottolaitoksia

33 EUVL C , , s. .
34 EUVL C , , s. .
35 EUVL C , , s. .
36 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (uudelleenlaadittu) (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

vastaan toteuttamien valvonta- ja täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamista säännellään kansallisessa lainsäädännössä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/36/EU[37]. On silti tarpeen varmistaa, että nimetyt viranomaiset ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille ajoissa luottolaitosten mahdollisista talletussuojasääntöjen mukaisten velvoitteiden rikkomisista.

(3) Jotta voidaan tukea talletusten vakuusjärjestelmien käytäntöjen yhdenmukaistamista ja avustaa talletusten vakuusjärjestelmiä niiden sietokyvyn testaamisessa, Euroopan pankkiviranomaisen, jäljempänä ’EPV’, olisi annettava ohjeita talletusten vakuusjärjestelmien järjestelmiä koskevien stressitestien toteuttamisesta.

(4) Direktiivin 2014/49/EU 5 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti tiettyjen rahoituslaitosten, mukaan lukien sijoituspalveluyritykset, talletukset on suljettu talletusten vakuusjärjestelmien talletussuojan ulkopuolelle. Varojen, jotka kyseiset rahoituslaitokset saavat asiakkailtaan ja tallettavat asiakkaidensa puolesta luottolaitokseen harjoittaessaan tarjoamiaan palveluja, olisi kuitenkin kuuluttava talletussuojaan tietyin ehdoin.

(5) Talletusten vakuusjärjestelmältä saatavien korvausten piiriin tällä hetkellä kuuluvien tallettajien valikoiman taustalla on halu suojella vähittäissijoittajia. Ammattimaisten sijoittajien ei katsota tarvitsevan tällaista suojaa. Tästä syystä julkiset viranomaiset on suljettu talletussuojan ulkopuolelle. Useimpia julkisia viranomaisia (joihin joissakin jäsenvaltioissa kuuluvat koulut ja sairaalat) ei kuitenkaan voida pitää ammattimaisina sijoittajina. Siksi on tarpeen varmistaa, että kaikkien vähittäissijoittajien, julkiset viranomaiset mukaan luettuna, talletuksille voidaan saada talletusten vakuusjärjestelmän tarjoama suoja.

(6) Tietyistä tapahtumista, kuten yksityisiin asuinkiinteistöihin liittyvistä kiinteistökaupoista tai tiettyjen vakuutussuoritusten maksamisesta, johtuvat talletukset voivat tilapäisesti saada aikaan suuria talletuksia. Tästä syystä direktiivin 2014/49/EU 6 artiklan 2 kohdassa velvoitetaan tällä hetkellä jäsenvaltiot varmistamaan, että näistä tapahtumista aiheutuvien talletusten suoja on yli 100 000 euroa vähintään kolmen kuukauden ja korkeintaan 12 kuukauden ajan siitä, kun kyseinen määrä on hyvitetty tai kun kyseiset talletukset ovat laillisesti siirrettävissä. Talletussuojan yhdenmukaistamiseksi unionissa ja tällaisten talletusten suojan soveltamisalaan liittyvän hallinnollisen monimutkaisuuden ja oikeudellisen epävarmuuden vähentämiseksi on tarpeen yhdenmukaistaa näiden talletusten suojaa siten, että se on vähintään 500 000 euroa kuuden kuukauden ajan, 100 000 euron talletussuojan tason lisäksi.

(7) Kiinteistökaupan aikana varat voidaan siirtää eri tilien kautta ennen liiketapahtuman varsinaista toteuttamista. Jotta kiinteistökauppoja tekeviä tallettajia voidaan suojata yhtenäisellä tavalla, tilapäisesti korkeiden saldojen suojaa olisi sovellettava sekä myyntituloihin että yksityisen asuinkiinteistön ostoa varten talletettuihin varoihin lyhyellä aikavälillä.

(8) Talletusten vakuusjärjestelmän maksaman korvausmäärän oikea-aikaisen maksamisen varmistamiseksi sekä hallinnollisten ja maksamista koskevien sääntöjen

[37] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

yksinkertaistamiseksi harkintavalta, joka koskee erääntyneiden velkojen huomioon ottamista korvattavan määrän laskennassa, olisi poistettava.

(9) On tarpeen optimoida talletusten vakuusjärjestelmien toiminnalliset valmiudet ja vähentää järjestelmien hallinnollista taakkaa. Tästä syystä olisi määritettävä, että edunsaajatileillä oleviin talletuksiin oikeutettujen tallettajien tunnistamisen osalta tai arvioitaessa, ovatko tallettajat oikeutettuja tilapäisesti korkeita saldoja koskeviin suojatoimiin, on edelleen tallettajien ja tilinhaltijoiden vastuulla itse osoittaa olevansa niihin oikeutettuja.

(10) Tiettyihin talletuksiin voidaan soveltaa pidempää korvausaikaa, koska talletusten vakuusjärjestelmien on tarkistettava takaisinmaksuvaatimus. Sääntöjen yhdenmukaistamiseksi kaikkialla unionissa korvausaika olisi rajoitettava 20 työpäivään asiaan liittyvän dokumentaation vastaanottamisesta.

(11) Käyttämättömillä tileillä olevien pienten määrien korvaamiseen liittyvät hallinnolliset kulut saattavat olla suuremmat kuin tallettajalle aiheutuvat hyödyt. Siksi on tarpeen täsmentää, ettei talletusten vakuusjärjestelmiä pitäisi velvoittaa toteuttaa aktiivisia toimia tällaisilla tileillä olevien tiettyjä, kansallisella tasolla määritettäviä kynnysarvoja pienempien talletusten korvaamiseksi. Olisi kuitenkin säilytettävä tallettajien oikeus vaatia tällaista määrää. Lisäksi talletusten vakuusjärjestelmien olisi sisällytettävä kyseinen määrä korvattavan määrän laskemiseen, jos samalla tallettajalla on myös muita aktiivisia tilejä.

(12) Talletusten vakuusjärjestelmistä voidaan maksaa korvauksia tallettajille eri menetelmillä käteissuorituksista sähköisiin varojen siirtoihin. Jotta varmistetaan talletusten vakuusjärjestelmien korvausprosessin jäljitettävyys ja noudatetaan tavoitteita, jotka on asetettu unionin kehyksessä rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, oletusarvoisena maksutapana olisi käytettävä korvausten maksamista tallettajille tilisiirtona, kun korvauksen määrä on yli 10 000 euroa.

(13) Rahoituslaitokset on jätetty talletussuojan ulkopuolelle. Tietyt rahoituslaitokset, mukaan lukien sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset, maksulaitokset ja sijoituspalveluyritykset, tallettavat kuitenkin asiakkailtaan saamansa varat pankkitileille, usein väliaikaisesti, noudattaakseen suojaamista koskevia velvoitteita, jotka sisältyvät alakohtaiseen lainsäädäntöön, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2009/110/EY[38], Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin (EU) 2015/2366[39] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2014/65/EU[40]. Näiden rahoituslaitosten kasvava rooli huomioon ottaen talletusten vakuusjärjestelmien olisi suojattava tällaiset talletukset edellyttäen, että kyseiset asiakkaat on tunnistettu tai ovat tunnistettavissa.

---

38 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

39 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

40 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (uudelleenlaadittu) (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

(14) Rahoituslaitosten asiakkaat eivät aina tiedä, mihin luottolaitokseen rahoituslaitos on tallettanut heidän varansa. Talletusten vakuusjärjestelmien ei näin ollen pitäisi laskea tällaisia talletuksia yhteen sellaisen talletuksen kanssa, joka samoilla asiakkailla voi olla samassa luottolaitoksessa, johon rahoituslaitos on tallettanut heidän talletuksensa. Luottolaitokset eivät välttämättä tunne asiakastileille talletettuun määrään oikeutettuja asiakkaita tai kykene tarkistamaan ja tallentamaan kyseisten asiakkaiden yksilöllisiä tietoja. Rahoituslaitoksen tyypistä ja liiketoimintamallista riippuen korvauksen maksaminen suoraan asiakkaalle saattaa joissakin tilanteissa vaarantaa tilinhaltijan. Siksi olisi sallittava, että talletusten vakuusjärjestelmät maksavat korvattavat määrät tilinhaltijan toisessa luottolaitoksessa avaamalle asiakastilille kunkin asiakkaan hyväksi, kun tietyt kriteerit täyttyvät. Jotta vältetään kaksinkertaisen maksun riski näissä tilanteissa, mahdollisista vaatimuksista, joita asiakkailla on tilinhaltijan heidän puolestaan tallettamiin määriin, olisi vähennettävä määrä, jonka talletusten vakuusjärjestelmä on maksanut suoraan kyseisille asiakkaille. EPV:n olisi näin ollen laadittava teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään tekniset yksityiskohdat, jotka liittyvät asiakkaiden tunnistamiseen korvaamista varten, kriteerit, jotka koskevat korvausten suorittamista tilinhaltijalle kunkin asiakkaan hyväksi tai suoraan asiakkaalle, ja säännöt, joiden avulla vältetään useat samaa edunsaajaa koskevat korvausvaatimukset.

(15) Talletusten vakuusjärjestelmät saattavat kohdata tallettajille korvaamisen yhteydessä tilanteita, jotka aiheuttavat huolta rahanpesusta. Siksi talletusten vakuusjärjestelmien olisi pidättäydyttävä maksamasta korvausta tallettajalle saadessaan ilmoituksen, että rahanpesun selvittelykeskus on keskeyttänyt pankki- tai maksutilin käytön sovellettavien rahanpesun torjuntaa koskevien sääntöjen mukaisesti.

(16) Direktiivin 2014/49/EU 9 artiklassa säädetään, että jos talletusten vakuusjärjestelmä maksaa korvaukset kriisinratkaisumenettelyn yhteydessä, talletusten vakuusjärjestelmän olisi vaadittava asiaankuuluvalta luottolaitokselta suorittamiaan maksuja vastaava määrä ja että kyseistä vaatimusta olisi pidettävä etuoikeusasemaltaan samana kuin suojattuja talletuksia. Kyseisessä säännöksessä ei eroteta toisistaan talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusosuutta silloin, kun käytetään toiminnan jatkamistarkoituksessa tehtävää velkakirjojen arvon alaskirjausta (open bank bail-in) ja talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusosuutta siirtostrategian (liiketoiminnan myynti tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttö) rahoittamiseen, jonka jälkeen jäljelle jäävä yhteisö likvidoidaan. Selkeyden ja oikeusvarmuuden varmistamiseksi sen suhteen, onko talletusten vakuusjärjestelmällä saamista eri skenaarioissa ja minkä suuruinen se niissä on, on tarpeen täsmentää, että silloin, kun talletusten vakuusjärjestelmää käytetään tukemaan liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön soveltamista, jolloin tietyt luottolaitoksen varat, oikeudet ja velat siirretään vastaanottajalle, kyseisen talletusten vakuusjärjestelmän hyväksi olisi synnyttävä saaminen jäljelle jäävää yhteisöä vastaan sen myöhemmissä, kansallisen lainsäädännön mukaisissa likvidaatiomenettelyissä. Jotta voidaan varmistaa, että jäljelle jäävään yhteisöön jätetyn luottolaitoksen osakkeenomistajat ja velkoja kattavat tehokkaasti kyseisen luottolaitoksen tappiot, ja parantaa mahdollisuutta maksaa maksukyvyttömyystilanteessa korvauksia talletusten vakuusjärjestelmään, talletusten vakuusjärjestelmän vaatimusta olisi pidettävä samantasoisena kuin tallettajien vaatimusta. Jos sovelletaan toiminnan jatkamistarkoituksessa tehtävää velkakirjojen arvon alaskirjausta (eli luottolaitos jatkaa toimintaansa), talletusten vakuusjärjestelmä osallistuu määrään, jolla suojatut talletukset olisi alaskirjattu tai muunnettu kyseisen luottolaitoksen tappioiden kattamiseksi, jos suojatut talletukset olisi sisällytetty velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalaan. Näin ollen talletusten

vakuusjärjestelmän rahoitusosuus ei saisi synnyttää saamista kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta vastaan, koska se poistaisi talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusosuuden tarkoituksen.

(17) Talletusten vakuusjärjestelmien käytäntöjen yhdenmukaistamisen ja tallettajien talletusten korvaamista koskevan oikeusvarmuuden varmistamiseksi ja talletusten vakuusjärjestelmien toimintaa koskevien esteiden välttämiseksi on tärkeää määrittää riittävän pitkä ajanjakso, jonka kuluessa tallettajat voivat vaatia talletustensa korvaamista niissä tapauksissa, joissa talletusten vakuusjärjestelmä ei ole korvannut talletuksia tallettajille direktiivin 2014/49/EU 8 artiklassa korvauksen osalta vahvistettujen määräaikojen kuluessa.

(18) Direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 2 alakohdan nojalla jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat rahoitusvarat ovat tavoitetasoltaan 0,8 prosenttia sen jäsenten suojattujen talletusten määrästä viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2024. Jotta voidaan objektiivisesti arvioida, täyttävätkö talletusten vakuusjärjestelmät tämän vaatimuksen, olisi vahvistettava selkeä viitejakso suojattujen talletusten määrän ja talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen määrittämiseksi.

(19) Talletusten vakuusjärjestelmien sietokyvyn varmistamiseksi niiden varojen olisi oltava peräisin vakaista ja peruuttamattomista kannatusmaksuista. Tietyt talletusten vakuusjärjestelmän rahoituksen lähteet, mukaan lukien lainat ja odotetut perittävät saatavat, ovat liian ehdollisia, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon kannatusmaksuina talletusten vakuusjärjestelmän tavoitetason saavuttamiseksi. Jotta voidaan yhdenmukaistaa talletusten vakuusjärjestelmien tavoitetason täyttymistä koskevat ehdot ja varmistaa, että talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevat rahoitusvarat rahoitetaan toimialan kannatusmaksuilla, tavoitetason saavuttamiseen hyväksyttävät varat olisi erotettava täydentävinä rahoituslähteinä pidetyistä varoista. Talletusten vakuusjärjestelmän varojen ulosvirtaaminen, mukaan lukien ennakoitavissa olevat lainojen takaisinmaksut, voidaan suunnitella ja ottaa huomioon talletusten vakuusjärjestelmän jäsenten säännöllisissä kannatusmaksuissa. Sen ei näin ollen pitäisi johtaa siihen, että käytettävissä olevat rahoitusvarat vähentyvät tavoitetason alapuolelle. Siksi on tarpeen täsmentää, että sen jälkeen, kun tavoitetaso on saavutettu ensimmäisen kerran, vain sellaisen talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevien rahoitusvarojen vajeen, joka on talletusten vakuusjärjestelmän toimen (korvausten maksu tai ennaltaehkäisevät, vaihtoehtoiset tai kriisinratkaisutoimenpiteet) aiheuttama, olisi käynnistettävä kuuden vuoden täydennysjakso. Johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi EPV:n olisi laadittava teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään menetelmät, joilla talletusten vakuusjärjestelmät laskevat tavoitetason.

(20) Talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevien rahoitusvarojen olisi oltava välittömästi käytettävissä äkillisissä tilanteissa, jotka edellyttävät korvausten maksamista tai muita toimia. Kun otetaan huomioon, että unionissa on useita eri käytäntöjä, on asianmukaista vahvistaa vaatimukset talletusten vakuusjärjestelmien varojen sijoitusstrategiaa varten, jotta voidaan lieventää mahdollista kielteistä vaikutusta talletusten vakuusjärjestelmän kykyyn täyttää toimeksiantonsa. Jos talletusten vakuusjärjestelmä ei ole toimivaltainen määrittämään sijoitusstrategiaa, sijoitusstrategian määrittämisestä vastaavan jäsenvaltiossa sijaitsevan viranomaisen, elimen tai yhteisön olisi kyseistä sijoitusstrategiaa määrittäessään noudatettava myös hajauttamista ja vähäriskiseen varallisuuteen sijoittamista koskevia periaatteita. Talletusten vakuusjärjestelmän kattavan toiminnallisen riippumattomuuden ja

joustavuuden säilyttämiseksi sen varojen käyttömahdollisuuksien suhteen silloin, kun talletusten vakuusjärjestelmän varoja talletetaan valtionkonttoriin, kyseiset varat olisi korvamerkittävä ja pidettävä erillisellä tilillä.

(21) Vaihtoehtoa, jossa talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat rahoitusvarat hankitaan pakollisilla kannatusmaksuilla, joita jäsenenä olevat laitokset maksavat nykyisille jäsenvaltion perustamille pakollisten kannatusmaksujen järjestelmille järjestelmäriskiin liittyvien kustannusten kattamiseksi, ei ole koskaan käytetty, ja se olisi näin ollen poistettava.

(22) On tarpeen parantaa talletussuojaa, mutta samalla välttää tarve myydä talletusten vakuusjärjestelmän varoja pikaisesti ja rajoittaa ylimääräisten kannatusmaksujen keräämisen mahdollisia kielteisiä myötäsyklisiä vaikutuksia pankkialaan. Talletusten vakuusjärjestelmien olisi näin ollen annettava käyttää vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä, joiden avulla ne voivat hankkia milloin tahansa lyhytaikaista rahoitusta muista lähteistä kuin kannatusmaksuista, myös ennen kuin ne käyttävät käytettävissä olevia rahoitusvarojaan ja ylimääräisillä kannatusmaksuilla kerättyjä varoja. Koska luottolaitosten olisi pääosin kannettava talletusten vakuusjärjestelmien rahoittamisesta aiheutuvat kustannukset ja vastuu, julkisin varoihin perustuvia vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä olisi käytettävä vasta viimeisenä keinona.

(23) Talletusten vakuusjärjestelmien varojen riittävän hajautetun sijoittamisen ja yhdenmukaisten käytäntöjen varmistamiseksi EPV:n olisi annettava ohjeita talletusten vakuusjärjestelmien neuvomiseksi tässä asiassa.

(24) Vaikka talletusten vakuusjärjestelmien ensisijainen tehtävä on maksaa korvauksia suojatuille tallettajille, muut toimet kuin korvausten maksaminen voivat osoittautua kustannustehokkaammiksi talletusten vakuusjärjestelmien kannalta ja varmistaa keskeytymättömän mahdollisuuden käyttää talletuksia edistämällä siirtostrategioita. Talletusten vakuusjärjestelmiä voidaan vaatia osallistumaan luottolaitosten kriisinratkaisuun. Lisäksi joissakin jäsenvaltioissa talletusten vakuusjärjestelmät voivat rahoittaa ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä luottolaitosten pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamiseksi tai vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joita käytetään maksukyvyttömyystilanteessa. Vaikka ennaltaehkäisevillä ja vaihtoehtoisilla toimenpiteillä voidaan parantaa merkittävästi talletusten suojaamista, niihin on tarpeen soveltaa riittäviä suojatoimia, myös yhdenmukaistettua pienimmän kustannuksen testiä, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja tällaisten toimenpiteiden vaikuttavuus ja kustannustehokkuus. Tällaisia suojatoimia olisi sovellettava ainoastaan toimiin, joita rahoitetaan tällä direktiivillä säännellyillä talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevilla rahoitusvaroilla.

(25) Toimenpiteillä luottolaitoksen maksukyvyttömyyden estämiseksi riittävän varhaisilla toimilla voi olla toimiva tehtävä kriisinhallintavälineiden jatkumossa tallettajien luottamuksen ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi. Nämä toimenpiteet voidaan toteuttaa useissa muodoissa: pääomatukitoimenpiteinä omien varojen instrumenteilla (mukaan lukien ydinpääomainstrumentit) tai muina pääomainstrumentteina, takauksina tai lainoina. Talletusten vakuusjärjestelmillä on ollut erilaisia mahdollisuuksia käyttää näitä toimenpiteitä. Jotta varmistetaan kriisinhallintavälineiden jatkumo ja mahdollisuus käyttää ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä tavalla, joka on johdonmukainen kriisinratkaisukehyksen ja valtiontukisääntöjen kanssa, on tarpeen määrittää niiden soveltamisen ajoitus ja ehdot. Ennaltaehkäisevät toimenpiteet eivät ole asianmukaisia tappioiden kattamiseksi silloin, kun luottolaitos on jo lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, vaan niitä olisi

käytettävä varhaisessa vaiheessa estämään pankin taloudellisen tilanteen heikentyminen. Nimettyjen viranomaisten olisi näin ollen tarkistettava, täyttyvätkö tällaisen talletusten vakuusjärjestelmän toimen edellytykset. Lisäksi nämä talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen käyttöä koskevat ehdot eivät saisi vaikuttaa toimivaltaisen viranomaisen arviointiin siitä, täyttääkö laitosten suojajärjestelmä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013[41] 113 artiklan 7 kohdassa vahvistetut kriteerit.

(26) Sen varmistamiseksi, että ennaltaehkäisevillä toimenpiteillä saavutetaan niiden tavoite, olisi edellytettävä, että luottolaitokset laativat ilmoituksen toimenpiteistä, jotka ne sitoutuvat toteuttamaan. Ilmoituksen laatiminen ei saisi olla luottolaitokselle liian raskasta ja aikaa vievää, jotta varmistetaan, että talletusten vakuusjärjestelmällä on mahdollisuus toimia riittävän varhain. Siksi ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin liitettävä ilmoitus olisi laadittava riittävän lyhyen selittävän asiakirjan muodossa. Ilmoituksen olisi sisällettävä kaikki tekijät, joiden tavoitteena on estää varojen ulosvirtaaminen ja vahvistaa luottolaitoksen pääoma- ja maksuvalmiuspositiota, jotta luottolaitos voi noudattaa kaikkia asiaan liittyviä vakavaraisuusvaatimuksia ja muita sääntelyvaatimuksia tulevaisuuteen suuntautuvalla tavalla. Ilmoituksen olisi näin ollen sisällettävä pääoman hankkimista koskevat toimenpiteet, mukaan lukien säännöt, jotka koskevat oikeuksien myöntämistä, huonommassa etuoikeusasemassa olevien velkainstrumenttien vapaaehtoista muuntamista, velkojen hallintatoimia, tuloa tuottavaa varojen myyntiä, salkkujen arvopaperistamista sekä voittovarojen jättämistä yritykseen, osingonjakokiellot ja yritysten osuuksien hankkimista koskevat kiellot mukaan luettuina. Samasta syystä luottolaitosten olisi ilmoituksessa suunniteltujen toimenpiteiden toteuttamisen aikana myös vahvistettava omia maksuvalmiuspositioitaan sekä pidättäydyttävä aggressiivisista kaupallisista menettelyistä ja omien osakkeiden takaisin ostamisesta tai hybridipääomainstrumenttien ostamisesta. Ilmoituksen olisi sisällettävä myös mahdollisia saatuja tukitoimenpiteitä koskeva irtautumisstrategia. Toimivaltaisia viranomaisia olisi kuultava asiasta, koska niillä on parhaat mahdollisuudet arvioida ilmoituksessa suunniteltujen toimenpiteiden relevanssia ja uskottavuutta. Jotta sen talletusten vakuusjärjestelmän nimetyt viranomaiset, jota on pyydetty rahoittamaan luottolaitoksen ennaltaehkäisevää toimenpidettä, voivat arvioida, ovatko kaikki ennaltaehkäisevien toimenpiteiden edellytykset täyttyneet, toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä nimettyjen viranomaisten kanssa. Sen varmistamiseksi, että ennaltaehkäisevien toimenpiteiden soveltamisessa noudatetaan johdonmukaista lähestymistapaa kaikkialla unionissa, EPV:n olisi annettava ohjeita, jotka auttavat luottolaitoksia laatimaan tällaisen ilmoituksen.

(27) Sen varmistamiseksi, että talletusten vakuusjärjestelmiltä ennaltaehkäisevien toimenpiteiden muodossa tukea saavat luottolaitokset täyttävät sitoumuksensa, toimivaltaisten viranomaisten olisi pyydettävä korjaussuunnitelma sellaisilta luottolaitoksilta, jotka eivät täyttäneet sitoumuksiaan. Jos toimivaltainen viranomainen on sitä mieltä, että korjaussuunnitelmassa esitetyillä toimenpiteillä ei kyetä saavuttamaan luottolaitoksen pitkän aikavälin elinkelpoisuutta, talletusten vakuusjärjestelmän ei pitäisi antaa luottolaitokselle enempää ennaltaehkäisevää tukea. Sen varmistamiseksi, että ennaltaehkäisevien toimenpiteiden soveltamisessa

[41] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

noudatetaan johdonmukaista lähestymistapaa kaikkialla unionissa, EPV:n olisi annettava ohjeita, jotka auttavat luottolaitoksia laatimaan tällaisen korjaussuunnitelman.

(28) Kilpailuun ja sisämarkkinoihin kohdistuvien haitallisten vaikutusten välttämiseksi on tarpeen säätää, että maksukyvyttömyystilanteessa käytettävien vaihtoehtoisten toimenpiteiden tapauksessa asiaankuuluvien elinten, jotka edustavat luottolaitosta kansallisten maksukyvyttömyysmenettelyjen yhteydessä (selvittäjä, pesänhoitaja, hallinnonhoitaja tai muu), olisi tehtävä järjestelyjä markkinoidakseen luottolaitoksen liiketoimintaa tai sen liiketoiminnan osia avoimella, läpinäkyvällä ja syrjimättömällä tavalla pyrkien mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan myyntihinnan. Luottolaitoksen tai minkä tahansa kyseisen luottolaitoksen puolesta toimivan välittäjän olisi noudatettava sääntöjä, jotka ovat asianmukaisia niiden varojen, oikeuksien ja velkojen markkinoinnissa, jotka on määrä siirtää mahdollisille ostajille. Valtion varojen käyttöön olisi joka tapauksessa sovellettava asiaan liittyviä perussopimuksen mukaisia valtiontukisääntöjä.

(29) Koska talletusten vakuusjärjestelmien päätavoite on suojattujen talletusten suojaaminen, talletusten vakuusjärjestelmien olisi annettava rahoittaa muita toimia kuin korvausten maksamista vain silloin, kun tällaiset toimet ovat halvempia kuin korvausten maksaminen. Kyseisen säännön (pienimmän kustannuksen testin) soveltamisesta saadut kokemukset ovat paljastaneet useita puutteita, koska nykyisessä kehyksessä ei täsmennetä, miten näiden toimien kustannukset tai korvausten suorittamisen kustannukset määritetään. Sen varmistamiseksi, että pienimmän kustannuksen testiä sovelletaan johdonmukaisesti kaikkialla unionissa, on tarpeen täsmentää kyseisten kustannusten laskemista. Samalla on vältettävä liian tiukkoja ehtoja, jotka käytännössä estäisivät talletusten vakuusjärjestelmän varojen käytön muihin toimiin kuin korvausten suorittamiseen. Suorittaessaan alhaisimpien kustannusten arviointia talletusten vakuusjärjestelmien olisi ensin tarkistettava, että valitun toimenpiteen rahoittamisen kustannukset ovat alhaisemmat kuin suojattujen talletusten takaisinmaksun kustannukset. Alhaisimpien kustannusten arviointia koskevissa menetelmissä olisi otettava huomioon rahan aika-arvo.

(30) Likvidaatio voi olla pitkäkestoinen prosessi, jonka tehokkuus riippuu kansallisten oikeusjärjestelmien tehokkuudesta, maksukyvyttömyysjärjestelmistä, yksittäisten pankkien ominaispiirteistä ja maksukyvyttömyyteen liittyvistä olosuhteista. Osana vaihtoehtoisia toimenpiteitä toteutettavissa talletusten vakuusjärjestelmän toimissa pienimmän kustannuksen testin olisi perustuttava direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luottolaitoksen varojen ja velkojen arvotukseen ja kyseisen direktiivin 36 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun arvioon. Ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä koskevan pienimmän kustannuksen testin yhteydessä voi kuitenkin olla vaikeaa arvioida tarkasti likvidaation yhteydessä perittäviä saatavia, sillä toimenpiteet olisi tarkoitus toteuttaa paljon ennen mahdollista ennakoitua likvidaatiota. Siksi ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä koskevan, pienimmän kustannuksen testin vaihtoehtoista skenaariota olisi mukautettava tämän perusteella ja odotetut perittävät saatavat olisi joka tapauksessa rajoitettava kohtuulliseen määrään aiemmissa korvaustilanteissa perittyjen saatavien perusteella.

(31) Nimettyjen viranomaisten olisi arvioitava toimenpiteestä talletusten vakuusjärjestelmälle aiheutuvat kustannukset myös lainan takaisinmaksun, pääomanlisäyksen tai vakuuden käytön jälkeen siten, että niistä on vähennetty odotetut tuotot, toimintamenot ja mahdolliset tappiot, sellaista vaihtoehtoista skenaariota vastaan, joka perustuu oletettuun lopulliseen tappioon maksukyvyttömyysmenettelyjen

lopussa. Tässä skenaariossa olisi otettava huomioon talletusten vakuusjärjestelmältä osana pankin likvidaatiomenettelyjä perityt saatavat. Jotta saadaan oikeudenmukainen ja kattavampi kuva tallettajille korvaamisen todellisista kustannuksista, suojattujen talletusten korvaamisesta syntyvän tappion arviointiin olisi sisällytettävä kustannukset, jotka liittyvät tallettajille korvaamiseen välillisesti. Näiden kustannusten olisi sisällettävä talletusten vakuusjärjestelmän varojen täydentämisen kustannukset ja kustannukset, jotka talletusten vakuusjärjestelmälle saattaa aiheutua vaihtoehtoisen rahoituksen käytöstä. Pienimmän kustannuksen testin johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi EPV:n olisi laadittava teknisten sääntelystandardien luonnoksia menetelmistä, joilla lasketaan talletusten vakuusjärjestelmien eri toimien kustannukset. Alhaisimpien kustannusten testiä koskevien menetelmien sekä talletusten vakuusjärjestelmän lakisääteisen tai sopimusperusteisen toimeksiannon välisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi ennaltaehkäisevien toimenpiteiden osalta EPV:n olisi näitä teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan otettava huomioon ennaltaehkäisevien toimenpiteiden relevanssi korvausten maksamista koskevan vaihtoehtoisen skenaarion laskennassa käytettävissä menetelmissä.

(32) Jotta voidaan parantaa tallettajien yhdenmukaista suojaa ja määrittää asiaan liittyvät tehtävät koko unionissa, kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän olisi varmistettava korvausten maksaminen sellaisissa jäsenvaltioissa sijaitseville tallettajille, joissa talletusten vakuusjärjestelmän jäsenenä olevat luottolaitokset vastaanottavat talletuksia ja muita takaisinmaksettavia varoja tarjoamalla rajatylittäviä talletuspalveluja sijoittautumatta vastaanottavaan jäsenvaltioon. Jotta voidaan helpottaa maksujen suorittamista ja tietojen antamista tallettajille, vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän olisi annettava toimia yhteyspisteenä palvelujen tarjoamisen vapautta käyttävien luottolaitosten tallettajille.

(33) Talletusten vakuusjärjestelmien välinen yhteistyö kaikkialla unionissa on ratkaisevan tärkeää, jotta korvaukset voidaan maksaa nopeasti ja kustannustehokkaasti tallettajille silloin, kun luottolaitokset tarjoavat pankkipalvelua muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien sivukonttorien kautta. Kun otetaan huomioon teknologian kehitys, joka edistää rajatylittävien siirtojen ja etätunnistuksen käyttöä, kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmästä olisi voitava maksaa korvaukset suoraan toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien sivukonttoreiden tallettajille edellyttäen, että hallinnollinen rasite ja kustannukset ovat alhaisemmat kuin jos korvaukset maksettaisiin vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmästä. Tämän joustavuuden olisi täydennettävä nykyistä yhteistyömekanismia, jossa edellytetään, että vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmästä maksetaan korvaukset sivukonttoreiden tallettajille kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän puolesta. Tallettajien luottamuksen säilyttämiseksi sekä vastaanottavassa että kotijäsenvaltiossa EPV:n olisi annettava ohjeita talletusten vakuusjärjestelmien avustamiseksi tällaisessa yhteistyössä muun muassa ehdottamalla luetteloa edellytyksistä, joiden mukaisesti kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä voisi päättää maksaa korvaukset vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijaitsevien sivukonttoreiden tallettajille.

(34) Luottolaitokset voivat muuttaa talletusten vakuusjärjestelmään kuulumista siitä syystä, että ne siirtävät kotipaikkansa toiseen jäsenvaltioon tai muuttavat tytäryhtiönsä sivukonttoriksi tai sivukonttorinsa tytäryhtiöksi. Direktiivin 2014/49/EU 14 artiklan 3 kohdassa edellytetään, että kannatusmaksut, jotka luottolaitos on maksanut siirtoa edeltävien 12 kuukauden aikana, siirretään kyseiseen toiseen talletusten vakuusjärjestelmään. Sen varmistamiseksi, että kannatusmaksujen siirto vastaanottavaan talletusten vakuusjärjestelmään ei ole riippuvainen erilaisista

kansallisista laskutusta tai kannatusmaksujen tosiasiallista suorituspäivää koskevista säännöistä, alkuperäisen talletusten vakuusjärjestelmän olisi laskettava siirrettävä määrä maksettavien kannatusmaksujen eikä maksettujen kannatusmaksujen perusteella.

(35) On tarpeen varmistaa tallettajille yhtäläinen suoja kaikkialla unionissa. Sitä ei voidaan täysin taata järjestelmällä, jolla arvioidaan talletussuojan vastaavuutta kolmansissa maissa. Tästä syystä sellaisen luottolaitoksen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, unionissa sijaitsevien sivukonttoreiden olisi osallistuttava talletusten vakuusjärjestelmään siinä jäsenvaltiossa, jossa ne harjoittavat talletusten vastaanottamista. Tällä vaatimuksella varmistettaisiin myös johdonmukaisuus direktiivien 2013/36/EU ja 2014/59/EU kanssa. Niiden tavoitteena on ottaa käyttöön perusteellisempi vakavaraisuus- ja kriisinratkaisukehys kolmannen maan ryhmille, jotka tarjoavat pankkipalveluja unionissa. Sitä vastoin olisi vältettävä sitä, että talletusten vakuusjärjestelmät altistuvat kolmansien maiden taloudellisille ja rahoitukseen liittyville riskeille. Siksi kolmansiin maihin sijoittautuneiden unionin luottolaitosten sivukonttoreissa olevia talletuksia ei pitäisi suojata.

(36) Standardoitu ja säännöllinen tietojen julkistaminen lisää tallettajien tietoisuutta talletussuojasta. Jotta voidaan saattaa tietojen julkistamista koskevat vaatimukset vastaamaan teknologian kehitystä, näissä vaatimuksissa olisi otettava huomioon uudet digitaaliset viestintäkanavat, joiden kautta luottolaitokset ovat vuorovaikutuksessa tallettajien kanssa. Tallettajien olisi saatava selkeää ja yhtenäistä tietoa, jossa selitetään heidän talletussuojansa. Samalla on kuitenkin rajoitettava asiasta luottolaitoksille tai talletusten vakuusjärjestelmille aiheutuvaa hallinnollista rasitetta. EPV:lle olisi annettava tehtäväksi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa täsmennetään toisaalta tallettajalle annettavan tiedotteen sisältö ja muoto, jotta voidaan tiedottaa tallettajille vuosittain, ja toisaalta sellaisten tietojen malli, jotka joko talletusten vakuusjärjestelmien tai luottolaitosten on annettava tallettajille tietyissä tilanteissa, kuten luottolaitosten sulautumien yhteydessä, silloin, kun talletuksia ei kyetä maksamaan, tai kun asiakasvarojen talletuksia korvataan.

(37) Luottolaitoksen sulautuminen, tytäryhtiön muuttaminen sivukonttoriksi tai sivukonttorin muuttaminen tytäryhtiöksi voi vaikuttaa talletussuojan keskeisiin piirteisiin. Jotta vältetään haitalliset vaikutukset tallettajiin, joilla on talletuksia molemmissa sulautuvissa pankeissa ja joiden vaatimus talletussuojaan pienenisi talletusten vakuusjärjestelmään kuulumisessa tapahtuvien muutosten vuoksi, kaikille tallettajille olisi ilmoitettava tällaisista muutoksista ja heillä olisi oltava oikeus nostaa enintään menetettyä talletusten suojaa vastaava määrä varojaan ilman seuraamuksia

(38) Jotta säilytetään rahoitusvakaus, vältetään häiriöiden leviäminen ja annetaan tallettajille mahdollisuus käyttää oikeuttaan vaatia talletuksia soveltuvissa tapauksissa, asianomaisten nimettyjen viranomaisten, talletusten vakuusjärjestelmien ja luottolaitosten olisi ilmoitettava tallettajille siitä, että talletuksia ei kyetä maksamaan.

(39) Jotta voidaan lisätä avoimuutta tallettajien kannalta sekä edistää talletusten vakuusjärjestelmien taloudellista vakautta ja keskinäistä luottamusta niiden suorittaessa toimeksiantoaan, nykyisiä raportointivaatimuksia olisi parannettava. Sen pohjalta, että nykyisissä vaatimuksissa annetaan talletusten vakuusjärjestelmille mahdollisuus pyytää niiden jäseninä olevilta laitoksilta kaikki tiedot, joita tarvitaan korvausten valmisteluun, talletusten vakuusjärjestelmien olisi myös voitava pyytää tietoja, joita tarvitaan korvausten valmisteluun rajatylittävän yhteistyön yhteydessä. Olisi edellytettävä, että jäseninä olevat laitokset toimittavat talletusten

vakuusjärjestelmän pyynnöstä yleiset tiedot mahdollisesta olennaisesta rajatylittävästä liiketoiminnasta muissa jäsenvaltioissa. Tarjotakseen EPV:lle riittävästi tietoa talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen kehityksestä ja käytöstä jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät ilmoittavat EPV:lle vuosittain suojattujen talletusten määrän ja käytettävissä olevien rahoitusvarojen määrän ja tiedottavat EPV:lle olosuhteista, jotka johtivat siihen, että talletusten vakuusjärjestelmän varoja käytettiin joko korvausten maksamiseen tai muihin toimenpiteisiin. Jotta voidaan myös ottaa huomioon talletusten vakuusjärjestelmien tehostettu pankkien kriisinhallintaan liittyvä rooli, jonka tavoitteena on helpottaa talletusten vakuusjärjestelmän varojen käyttöä kriisinratkaisussa, talletusten vakuusjärjestelmillä olisi oltava oikeus saada tiivistelmä luottolaitosten kriisinratkaisusuunnitelmista, jotta niillä on paremmat yleiset valmiudet asettaa varat saataville.

(40) Rahoituspalvelualan teknisillä standardeilla olisi helpotettava jatkuvaa yhdenmukaistamista sekä tallettajien riittävää suojaa kaikkialla unionissa. Koska EPV:llä on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle hyväksyttäväksi toimitettavat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity toimintapoliittisia valintoja.

(41) Komission olisi hyväksyttävä tässä direktiivissä määritellyissä tapauksissa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010[42] 10–14 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä EPV:n laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään a) rahoituslaitosten asiakkaiden tunnistamiseen liittyvät tekniset yksityiskohdat asiakasvarojen talletuksia koskevien korvausten maksamista varten, kriteerit, jotka koskevat korvausten suorittamista tilinhaltijalle kunkin asiakkaan hyväksi tai suoraan asiakkaalle, ja säännöt, joilla vältetään useat samaa edunsaajaa koskevat korvausvaatimukset; b) pienimmän kustannuksen testiä koskevat menetelmät ja c) tavoitetason saavuttamiseen hyväksyttävien käytettävissä olevien rahoitusvarojen laskennassa käytettävät menetelmät.

(42) Komission olisi hyväksyttävä EPV:n laatimat teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä, joissa täsmennetään a) tallettajalle annettavan tiedotteen sisältö ja muoto, sellaisia tietoja koskeva malli, jotka joko talletusten vakuusjärjestelmien tai luottolaitosten olisi ilmoitettava tallettajille; b) menettelyt, joita on noudatettava, kun luottolaitokset toimittavat tietoja talletusten vakuusjärjestelmälleen ja kun talletusten vakuusjärjestelmät ja nimetyt viranomaiset toimittavat tietoja EPV:lle, ja mallit kyseisten tietojen toimittamista varten.

(43) Direktiiviä 2014/49/EU olisi sen vuoksi muutettava.

(44) Jotta sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joiden kotipaikka on unionin ulkopuolella ja jotka eivät ole unioniin sijoittautuneen talletusten vakuusjärjestelmän jäseniä, voivat liittyä unionissa olevaan talletusten vakuusjärjestelmään, kyseisille sivukonttoreille

[42] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

olisi annettava riittävästi aikaa toteuttaa tämän vaatimuksen noudattamiseksi tarvittavat toimet.

(45) Direktiivin 2014/49/EU mukaan jäsenvaltiot voivat hyväksyä laitosten suojajärjestelmän talletusten vakuusjärjestelmäksi, jos se täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa vahvistetut edellytykset ja on direktiivin 2014/49/EU mukainen. Tällaisten laitosten suojajärjestelmien erityisen liiketoimintamallin ja etenkin niiden toimeksiannon keskiössä olevien ennaltaehkäisevien toimenpiteiden merkityksen huomioon ottamiseksi on aiheellista antaa jäsenvaltioille mahdollisuus sallia, että laitosten suojajärjestelmät sopeutuvat ennaltaehkäisevien toimenpiteiden soveltamista koskeviin uusiin suojatoimiin kuuden vuoden kuluessa. Tässä mahdollisesti pidemmässä vaatimusten noudattamisajassa otetaan huomioon aika, joka tarvitaan erillisen rahaston luomiseen laitosten suojajärjestelmän muihin kuin talletussuojaan liittyviin tarkoituksiin Euroopan keskuspankin, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ja asiaan liittyvien laitosten suojajärjestelmien sopimalla tavalla.

(46) Sen varmistamiseksi, että talletusten vakuusjärjestelmillä ja nimetyillä viranomaisilla on mahdollisuus kehittää tarvittavat toiminnalliset valmiudet ennaltaehkäisevien toimenpiteiden käyttöä koskevien uusien sääntöjen soveltamiseksi, on aiheellista säätää kyseisten uusien sääntöjen soveltamisen lykkäämisestä.

(47) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli taata tallettajille yhtenäistä suojaa unionissa sen vuoksi, että erilaisista kansallisista lähestymistavoista saattaa aiheutua riskejä sisämarkkinoiden eheydelle, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla muuttamalla unionin tasolla jo vahvistettuja sääntöjä, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2014/49/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2014/49/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt ja menettelyt, jotka koskevat talletusten vakuusjärjestelmien perustamista ja toimintaa, talletussuojan tasoa ja korvausten maksamista sekä talletusten vakuusjärjestelmän varojen käyttöä toimenpiteisiin, joiden tavoitteena on varmistaa tallettajien mahdollisuus saada omat talletuksensa käyttöönsä.”;

b) korvataan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) luottolaitoksiin ja unionin ulkopuolella kotipaikkaansa pitävien luottolaitosten sivukonttoreihin, jotka kuuluvat tämän kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin.”

2) Muutetaan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan 3 alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”3) ’talletuksella’ sellaista saatavaa, joka syntyy tilille jätetyistä varoista tai luottolaitosten tavanomaisesti osana liiketoimintaansa harjoittamassa tavanomaisessa pankkitoiminnassa syntyvissä väliaikaisissa maksujen siirroissa ja joka luottolaitoksen edellytetään maksavan sovellettavan lain ja sopimusten ehtojen mukaisesti takaisin, mukaan lukien määräaikaistalletukset ja säästötalletukset, mutta poislukien sellaiset saatavat, joiden:”;

b) korvataan 13 alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”13) ’maksusitoumuksella’ luottolaitoksen tekemää peruuttamatonta, kokonaan vakuudellista sitoumusta rahamäärän maksamisesta talletusten vakuusjärjestelmälle kyseisen talletusten vakuusjärjestelmän vaatimuksesta, edellyttäen, että:”;

c) lisätään 19–23 alakohta seuraavasti:

”19) ’kriisinratkaisuviranomaisella’ direktiivin 2014/59/EY 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista;

20) ’asiakasvarojen talletuksilla’ varoja, jotka tilinhaltijat, jotka ovat asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyjä rahoituslaitoksia, tallettavat asiakkaidensa lukuun luottolaitokseen harjoittaessaan liiketoimintaansa;

21) ’unionin valtiontukikehyksellä’ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklalla perustettua kehystä sekä kaikkia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 4 kohdan tai 109 artiklan nojalla laadittuja tai hyväksyttyjä asetuksia ja unionin säädöksiä, mukaan lukien suuntaviivat, tiedonannot ja ilmoitukset;

22) ’rahanpesulla’ asetuksen* [lisätään viite – ehdotus rahanpesun vastaiseksi asetukseksi – COM(2021) 420 final] 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä rahanpesua;

23) ’terrorismin rahoituksella’ asetuksen** [lisätään viite – ehdotus rahanpesun vastaiseksi asetukseksi – COM(2021) 420 final] 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä terrorismin rahoitusta.”;

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Asunto-osuuskuntien (building society) osuudet Irlannissa, lukuun ottamatta niitä, jotka ovat pääomaluonteisia ja joihin sovelletaan 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, katsotaan talletuksiksi.

---

* [Lisätään täydellinen viite – ehdotus rahanpesun vastaiseksi asetukseksi – COM(2021) 420 final].

** [Lisätään täydellinen viite – ehdotus rahanpesun vastaiseksi asetukseksi – COM(2021) 420 final].”

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos luottolaitos ei täytä sille tietyn talletusten vakuusjärjestelmän jäsenenä kuuluvia velvoitteita, kyseinen talletusten vakuusjärjestelmä ilmoittaa tästä heti kyseisen luottolaitoksen toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

toimivaltainen viranomainen käyttää yhteistyössä kyseisen talletusten vakuusjärjestelmän kanssa direktiivissä 2013/36/EU vahvistettuja valvontavaltuuksia ja toteuttaa viivyttelemättä kaikki aiheelliset toimenpiteet sen takaamiseksi, että asianomainen luottolaitos täyttää velvoitteensa, myös tarvittaessa määräämällä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä direktiivin 2013/36/EU VII osaston 1 luvun IV jakson säännösten täytäntöönpanon lisäksi annettujen kansallisten lakien mukaisesti.”;

b) lisätään 4 a kohta seuraavasti:

”4 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos luottolaitos ei maksa 10 artiklassa ja 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja kannatusmaksuja talletusten vakuusjärjestelmän määrittämässä määräajassa, kyseinen talletusten vakuusjärjestelmä veloittaa erääntyneestä määrästä lakisääteisen koron viivästysajalta.”;

c) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmä ilmoittaa nimetylle viranomaiselle, jos 4 ja 4 a kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä ei pystytä varmistamaan, että luottolaitos täyttää jälleen velvoitteensa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimetty viranomainen arvioi, täyttääkö laitos edelleen talletusten vakuusjärjestelmän jäsenyyden jatkumisen ehdot, ja ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen arvioinnin tuloksesta.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos toimivaltainen viranomainen päättää peruuttaa toimiluvan direktiivin 2013/36/EU 18 artiklan mukaisesti, luottolaitos lakkaa olemasta talletusten vakuusjärjestelmän jäsen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletukset, jotka ovat luottolaitoksen hallussa päivänä, jona luottolaitos lakkasi olemasta talletusten vakuusjärjestelmän jäsen, kuuluvat edelleen kyseiseen talletusten vakuusjärjestelmään.”;

d) kumotaan 8 kohta;

e) lisätään 13 kohta seuraavasti:

”13. EPV laatii viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 36 kuukautta voimaantulosta] ohjeet 10 kohdassa tarkoitettujen stressitestien soveltamisalasta, sisällöstä ja menettelyistä.”

4) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”1. Seuraavista ei saa korvausta talletusten vakuusjärjestelmiltä:”;

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) talletukset, jotka perustuvat liiketoimiin, joihin liittyen on annettu rikostuomio rahanpesusta ja terrorismin rahoituksesta;”;

iii) kumotaan e alakohta;

iv) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) talletukset, joiden haltijan henkilöllisyyttä ei ole koskaan todennettu asetuksen (EU) …/… [lisätään lyhyt viite – ehdotus rahanpesun vastaiseksi asetukseksi – COM(2021) 420 final] 16 artiklan mukaisesti, kun kyseisiä talletuksia ei kyetä maksamaan, paitsi jos haltija pyytää korvauksen maksamista ja todistaa, ettei henkilöllisyyden todentamatta jättäminen johtunut hänen toiminnastaan;”;

v) kumotaan j alakohta;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan i alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetun talletussuojan tason puitteissa suojakelpoisiksi luetaan henkilökohtaisiin eläkejärjestelmiin tai pienten ja keskisuurten yritysten ammatillisiin lisäeläkejärjestelmiin tehdyt talletukset.”

5) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Edellä 1 kohdassa säädetyn lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavien talletusten suoja on vähintään 500 000 euroa kuuden kuukauden ajan siitä, kun kyseinen määrä on hyvitetty tai kun kyseiset talletukset ovat laillisesti siirrettävissä:”;

ii) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) yksityisiin asuinkiinteistöihin liittyviin kiinteistökauppoihin liittyvät talletukset ja tällaisiin kauppoihin tarkoitetut talletukset, jos luonnollinen henkilö tekee nämä kaupat lyhyellä aikavälillä ja jos kyseinen luonnollinen henkilö voi toimittaa asiakirjat, jotka todistavat tällaisen kaupan;”;

b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdassa vahvistettu talletussuojan taso täydentää 1 kohdassa vahvistettua talletussuojan tasoa.”

6) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 5 kohta;

b) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmästä korvataan korko, joka on kertynyt talletuksista siihen päivään saakka, jona asianomainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen, mutta jota ei ole hyvitetty tai veloitettu kyseisenä päivänä. Edellä 6 artiklan 1 kohdassa säädettyä talletussuojan tasoa tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa kyseisessä kohdassa säädettyä talletussuojan tasoa ei saa ylittää.”

7) Lisätään 7 a artikla seuraavasti:

”7 a artikla

Talletusten suojakelpoisuutta ja oikeutta talletuksiin koskeva todistustaakka

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 6 artiklan 2 kohdassa ja 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tallettaja tai soveltuvin osin tilinhaltija todistaa, että asianomaiset talletukset täyttävät 6 artiklan 2 kohdan ehdot, tai todistaa oikeuden talletuksiin 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa.”

8) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on annettava talletusten vakuusjärjestelmien soveltaa 6 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 3 kohdassa ja 8 b artiklassa tarkoitettuihin talletuksiin pidempää korvausaikaa, joka ei ylitä 20:tä työpäivää siitä päivästä, jona kyseiset talletusten vakuusjärjestelmät vastaanottavat tallettajalta pyytämänsä kattavan dokumentaation vaatimusten tutkimiseksi ja sen tarkistamiseksi, että korvausten maksamisen edellytykset täyttyvät.”;

b) muutetaan 5 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) poiketen siitä, mitä 9 kohdassa säädetään, talletukseen ei ole liittynyt mitään tapahtumia viimeksi kuluneiden 24 kuukauden aikana (tili on ollut käyttämättömänä), paitsi jos tallettajalla on myös talletuksia toisella tilillä, joka ei ole ollut käyttämättömänä;”;

ii) kumotaan d alakohta;

c) kumotaan 8 kohta;

d) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos talletukseen ei ole liittynyt mitään tapahtumia viimeksi kuluneiden 24 kuukauden aikana, talletusten vakuusjärjestelmät voivat määrittää kynnysarvon hallinnollisille kuluille, joita niille aiheutuu tällaiseen talletukseen liittyvän korvauksen suorittamisesta. Talletusten vakuusjärjestelmiä ei velvoiteta toteuttamaan aktiivisia toimia kyseistä kynnysarvoa pienempien talletusten korvaamiseksi tallettajille. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät korvaavat tallettajille tätä kynnysarvoa pienemmät talletukset näiden tallettajien pyynnöstä.”

9) Lisätään 8 a, 8 b ja 8 c artikla seuraavasti:

”8 a artikla

Yli 10 000 euron suuruisten talletusten korvaaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos korvauksen määrä on yli 10 000 euroa, talletusten vakuusjärjestelmät maksavat korvauksen tallettajille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/92/EU* 2 artiklan 20 alakohdassa määritellyillä tilisiirroilla.

8 b artikla

Asiakasvarojen talletusten suoja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiakasvarojen talletukset ovat suojattuja talletusten vakuusjärjestelmissä, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tällaiset talletukset tehdään 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti suojakelpoisten asiakkaiden nimissä ja lukuun;

b) tällaiset talletukset tehdään asiakasvarojen erottelemiseksi 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen toimintaa sääntelevässä unionin lainsäädännössä vahvistettujen suojaamista koskevien vaatimusten mukaisesti;

c) a alakohdassa tarkoitetut asiakkaat on tunnistettu tai ovat tunnistettavissa ennen sitä päivää, jona asianomainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua talletussuojan tasoa sovelletaan jokaiseen asiakkaaseen, joka täyttää tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt ehdot. Poiketen siitä, mitä 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, talletusten vakuusjärjestelmä ei yksilöllisen asiakkaan korvattavaa määrää määrittäessään ota huomioon kyseisen asiakkaan samaan luottolaitokseen tekemiä yhteenlaskettuja varojen talletuksia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että korvaukset suojatuista talletuksista maksetaan talletusten vakuusjärjestelmistä joko tilinhaltijalle kunkin asiakkaan hyväksi tai suoraan asiakkaalle.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) tekniset yksityiskohdat, jotka liittyvät asiakkaiden tunnistamiseen 8 artiklan mukaista korvaamista varten;

b) kriteerit, joiden mukaisesti, ja olosuhteet, joissa korvaukset maksetaan tilinhaltijalle kunkin asiakkaan hyväksi tai suoraan asiakkaalle;

c) säännöt, joilla vältetään useat samaa edunsaajaa koskevat korvausvaatimukset.

EPV ottaa näitä teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan huomioon kaikki seuraavat seikat:

a) 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen erityyppisten rahoituslaitosten liiketoimintamallin erityispiirteet;

b) 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen rahoituslaitosten toimintaa sääntelevän sovellettavan unionin lainsäädännön erityisvaatimukset asiakasvarojen kohtelusta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8 c artikla

Korvausten maksamisen lykkääminen tapauksissa, jotka aiheuttavat huolta rahanpesusta tai terrorismin rahoituksesta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimetty viranomainen ilmoittaa talletusten vakuusjärjestelmälle 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut direktiivin (EU) …./…. [lisätään viite – ehdotus rahanpesuntorjuntadirektiiviksi direktiivin (EU) 2015/849 kumoamisesta – COM(2021) 423 final] 48 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tiedot, asetuksen (EU) …./…. [lisätään lyhyt viite – ehdotus rahanpesun vastaiseksi asetukseksi – COM(2021) 420 final] 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden tuloksista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimetyn viranomaisen ja talletusten vakuusjärjestelmän välillä vaihdetut tiedot rajoittuvat tietoihin, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä talletusten vakuusjärjestelmän tämän direktiivin mukaisista tehtävistä ja vastuista huolehtimiseksi ja että tässä tietojenvaihdossa noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/9/EY** säädettyjä vaatimuksia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät lykkäävät 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua korvaamista, jos tallettaja tai muu henkilö, jolla on oikeuksia tilillään oleviin määriin, on asetettu syytteeseen rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevasta rikoksesta, oikeuden päätöstä odotettaessa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät lykkäävät 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua korvausten maksamista direktiivin (EU) …./…. [lisätään viite – ehdotus rahanpesuntorjuntadirektiiviksi direktiivin (EU) 2015/849 kumoamisesta – COM(2021) 423 final] 20 artiklassa tarkoitetuksi ajaksi, jos direktiivin (EU) …./…. [lisätään viite – ehdotus rahanpesuntorjuntadirektiiviksi direktiivin (EU) 2015/849 kumoamisesta – COM(2021) 423 final] 32 artiklassa tarkoitettu rahanpesun selvittelykeskus ilmoittaa niille, että se on päättänyt keskeyttää liiketoimen tai olla antamatta suostumustaan sen jatkamiseen taikka päättänyt keskeyttää pankki- tai maksutilin käytön direktiivin (EU) …./…. [lisätään viite – ehdotus rahanpesuntorjuntadirektiiviksi direktiivin (EU) 2015/849 kumoamisesta – COM(2021) 423 final] 20 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmien ei katsota olevan vastuussa rahanpesun selvittelykeskuksen ohjeiden mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä. Talletusten vakuusjärjestelmät saavat käyttää rahanpesun selvittelykeskukselta saatuja tietoja ainoastaan tämän direktiivin soveltamiseksi.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/9/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 1996, tietokantojen oikeudellisesta suojasta (EYVL L 77, 27.3.1996, s. 20).”

10) Korvataan 9 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Talletusten vakuusjärjestelmillä, jotka maksavat kansallisia vakuuskorvauksia, on tallettajille suorittamiaan maksuja vastaava sijaantulo-oikeus tallettajien oikeuksiin likvidaatio- tai tervehdyttämismenettelyissä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä talletusten vakuusjärjestelmille annettuja oikeuksia. Talletusten vakuusjärjestelmillä, jotka maksavat rahoitusosuuden direktiivin 2014/59/EU 37 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden yhteydessä tai tämän direktiivin 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden yhteydessä, on oltava jäljelle jäävältä luottolaitokselta saaminen kaikista tappioista, jotka johtuvat direktiivin 2014/59/EU 109 artiklan nojalla kriisinratkaisuun suoritetuista rahoitusosuuksista tai tämän direktiivin 11 artiklan 5 kohdan nojalla tehdyistä siirroista sellaisten tappioiden yhteydessä, jotka olisivat muutoin aiheutuneet tallettajille. Tällaisella saamisella olisi katsottava olevan sama etuoikeusasema kuin talletuksilla on tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevän kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tallettajilla, joiden talletuksia ei ole korvattu talletusten vakuusjärjestelmästä tai tunnustettu siinä 8 artiklan 1 ja 3 kohdassa vahvistettujen määräaikojen kuluessa, on viisi vuotta aikaa vaatia talletustensa korvaamista.”

11) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) lisätään ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tavoitetason laskemisessa käytettävä viitejakso alkaa 31 päivänä joulukuuta, joka edeltää sitä päivää, jona tavoitetaso on määrä saavuttaa, ja päättyy kyseisenä päivänä.

Määrittäessään, onko talletusten vakuusjärjestelmä saavuttanut kyseisen tavoitetason, jäsenvaltioiden on otettava huomioon ainoastaan järjestelmän jäsenien suoraan maksamat tai niiltä perityt käytettävissä olevat rahoitusvarat, joista on vähennetty hallinnolliset kustannukset ja maksut. Näihin käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin on sisällytettävä sijoitustulot, jotka saadaan jäsenten talletusten vakuusjärjestelmään maksamista varoista, mutta ne eivät saa sisältää korvauksia, joita suojakelpoiset tallettajat eivät ole vaatineet korvausmenettelyjen aikana, eivätkä talletusten vakuusjärjestelmien välisiä lainoja.”;

ii) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jos sen jälkeen, kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tavoitetaso on saavutettu ensimmäisen kerran, käytettävissä olevat rahoitusvarat ovat 8 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan 2, 3 ja 5 alakohdan mukaisen maksujen suorittamisen seurauksena vähentyneet alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, talletusten vakuusjärjestelmien on asetettava säännöllinen kannatusmaksu tasolle, joka mahdollistaa tavoitetason saavuttamisen kuuden vuoden kuluessa.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin, jotka talletusten vakuusjärjestelmä ottaa huomioon 2 kohdassa tarkoitetun tavoitetason saavuttamiseksi, voi sisältyä maksusitoumuksia. Tällaisten maksusitoumusten kokonaisosuus ei saa ylittää 30:tä prosenttia 2 kohdan mukaisesti hankittujen käytettävissä olevien rahoitusvarojen kokonaismäärästä.

EPV antaa maksusitoumuksia koskevia ohjeita, joissa määritetään niiden hyväksymistä koskevat kriteerit.”;

c) kumotaan 4 kohta;

d) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltion on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät, nimetyt viranomaiset tai toimivaltaiset viranomaiset määrittävät sijoitusstrategian talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä oleville rahoitusvaroille ja että tämä sijoitusstrategia on hajauttamista ja vähäriskiseen varallisuuteen sijoittamista koskevan periaatteen mukainen.”;

e) lisätään 7 a kohta seuraavasti:

”7 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät voivat tallettaa käytettävissä olevat rahoitusvaransa kokonaan tai osittain maansa kansalliseen keskuspankkiin tai valtionkonttoriin, jos kyseiset käytettävissä olevat rahoitusvarat pidetään erotellulla tilillä ja jos ne ovat helposti saatavilla talletusten vakuusjärjestelmän käyttöön 11 ja 12 artiklan mukaisesti.”;

f) kumotaan 10 kohta;

g) lisätään 11, 12 ja 13 kohta seuraavasti:

”11. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät voivat 11 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden yhteydessä käyttää 10 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuista vaihtoehtoisista rahoitusjärjestelyistä peräisin olevia varoja, joita ei rahoiteta julkisilla varoilla, ennen käytettävissä olevien rahoitusvarojen käyttöä ja ennen 10 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen ylimääräisten kannatusmaksujen keräämistä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät julkisilla varoilla rahoitettuja vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä vain viimeisenä keinona.

12. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) edellä 2 kohdassa tarkoitetun tavoitetason saavuttamiseen hyväksyttävien käytettävissä olevien rahoitusvarojen laskennassa käytettävät menetelmät, mukaan lukien talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen ja niihin maksetuista varoista johtuvien käytettävissä olevien rahoitusvarojen luokkien rajaaminen;

b) yksityiskohdat prosessista 2 kohdassa tarkoitetun tavoitetason saavuttamiseksi sen jälkeen, kun talletusten vakuusjärjestelmä on käyttänyt käytettävissä olevia rahoitusvaroja 11 artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

13. EPV laatii viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä] ohjeita talletusten vakuusjärjestelmien auttamiseksi käytettävissä olevien rahoitusvarojensa hajauttamisessa ja siitä, miten talletusten vakuusjärjestelmät voisivat sijoittaa sellaiseen vähäriskiseen varallisuuteen, joka voidaan lukea talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin.”

12) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”*11 artikla*

Varojen käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät 10 artiklassa tarkoitettuja käytettävissä olevia rahoitusvaroja ensisijaisesti 8 artiklan mukaiseen korvausten maksamiseen tallettajille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten, talletusten vakuusjärjestelmien keräämien muiden varojen käyttöä, jotka on tarkoitettu muiden toimeksiantojen kuin tämän direktiivin mukaisen talletussuojaa koskevan toimeksiannon täyttämiseen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät käytettävissä olevia rahoitusvaroja luottolaitosten kriisinratkaisun rahoittamiseen direktiivin 2014/59/EU 109 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset määrittävät määrän, joka talletusten vakuusjärjestelmästä maksetaan luottolaitosten kriisinratkaisun rahoittamiseen, sen jälkeen, kun kriisinratkaisuviranomaiset ovat kuulleet talletusten vakuusjärjestelmää tämän direktiivin 11 e artiklassa tarkoitetun pienimmän kustannuksen testin tuloksista.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia, että talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät käytettävissä olevia rahoitusvaroja 11 a artiklassa tarkoitettuihin ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin luottolaitoksen hyväksi, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) mikään direktiivin 2014/59/EY 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tilanteista ei vallitse;

b) talletusten vakuusjärjestelmä on vahvistanut, että toimenpiteen kustannukset eivät ylitä tallettajille korvaamisen kustannuksia 11 e artiklan mukaisesti laskettuna;

c) kaikki 11 a ja 11 b artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

4. Jos käytettävissä olevia rahoitusvaroja käytetään 11 a artiklassa tarkoitettuihin ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin, järjestelmään kuuluvien luottolaitosten on välittömästi maksettava talletusten vakuusjärjestelmälle varat, jotka on käytetty tällaisiin toimenpiteisiin, tarvittaessa ylimääräisinä kannatusmaksuina, jos mikään seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) tallettajille on maksettava korvauksia ja talletusten vakuusjärjestelmän saatavilla olevat rahoitusvarat ovat alle kaksi kolmasosaa tavoitetasosta;

b) talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat rahoitusvarat laskevat alle 25 prosenttiin tavoitetasosta.

5. Jos luottolaitos likvidoidaan direktiivin 2014/59/EU 32 b artiklan mukaisesti markkinoilta poistumiseksi tai sen pankkitoiminnan lopettamiseksi, jäsenvaltiot voivat sallia, että talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät käytettävissä olevia rahoitusvaroja vaihtoehtoisiin toimenpiteisiin, joilla säilytetään tallettajien mahdollisuus käyttää talletuksiaan, varojen ja velkojen sekä talletuskirjojen siirrot mukaan luettuina, edellyttäen, että talletusten vakuusjärjestelmä vahvistaa, etteivät toimenpiteen kustannukset ylitä tallettajille korvaamisen kustannuksia tämän direktiivin 11 e artiklan mukaisesti laskettuna ja että kaikki tämän direktiivin 11 d artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.”

13) Lisätään 11 a–11 e artikla seuraavasti:

”11 a artikla

Ennaltaehkäisevät toimenpiteet

1. Jos jäsenvaltiot sallivat talletusten vakuusjärjestelmän varojen käytön ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun mukaisesti, niiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät käytettävissä olevia varoja 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) luottolaitoksen pyyntöön tällaisten ennaltaehkäisevien toimenpiteiden rahoittamisesta on liitetty 11 b artiklassa tarkoitettu toimenpiteet sisältävä ilmoitus;

b) luottolaitos on kuullut toimivaltaista viranomaista 11 b artiklassa tarkoitetussa ilmoituksessa suunnitelluista toimenpiteistä;

c) talletusten vakuusjärjestelmän käyttämät ennaltaehkäisevät toimenpiteet on sidottu tuetulle luottolaitokselle asetettuihin ehtoihin, joihin kuuluu vähintään luottolaitoksen tehostetumpi riskivalvonta ja talletusten vakuusjärjestelmän laajennetut tarkistusoikeudet;

d) talletusten vakuusjärjestelmän käyttämien ennaltaehkäisevien toimenpiteiden edellytyksenä ovat luottolaitoksen antamat sitoumukset, joilla varmistetaan tallettajien mahdollisuus käyttää suojattuja talletuksia;

e) järjestelmään kuuluvat luottolaitokset kykenevät suorittamaan 11 artiklan 4 kohdan mukaisia ylimääräisiä kannatusmaksuja;

f) luottolaitos täyttää tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa ja on maksanut kokonaan takaisin mahdolliset aiemmat ennaltaehkäisevät toimenpiteet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmillä on käytössään asianmukaiset seurantajärjestelmät ja päätöksentekomenettelyt ennaltaehkäisevien toimenpiteiden valintaa ja toteuttamista sekä niihin liittyvien riskien seurantaa varten.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät voivat toteuttaa ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä vain, jos nimetty viranomainen on vahvistanut, että kaikki 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja kriisinratkaisuviranomaiselle.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmä, jonka käytettävissä olevia rahoitusvaroja käytetään pääomatukitoimenpiteisiin, siirtää

omistuksensa tuetun luottolaitoksen osakkeista tai muista pääomainstrumenteista yksityiselle sektorille heti kaupallisten ja rahoitusolosuhteiden salliessa.

11 b artikla

Ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin liitettävä ilmoitus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitos, joka pyytää talletusten vakuusjärjestelmää rahoittamaan 11 artiklan 3 kohdan mukaisia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, esittää toimivaltaiselle viranomaiselle kuulemista varten ilmoituksen toimenpiteistä, jotka se sitoutuu toteuttamaan siihen sovellettavien ja direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vakavaraisuusvaatimusten noudattamisen varmistamiseksi tai palauttamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa on määritettävä toimet taloudellisen vakauden heikkenemistä koskevan riskin lieventämiseksi ja luottolaitoksen pääoma- ja likviditeettiposition vahvistamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kyseessä on pääomatukitoimenpide, 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa yksilöidään kaikki pääoman hankkimista koskevat toimenpiteet, jotka voidaan toteuttaa, mukaan lukien varojen ulosvirtauksen estävät suojatoimet, tulevaisuuteen suuntautuva pääoman riittävyyden arviointi ja sen pääomavajeen määrittäminen, joka on katettava talletusten vakuusjärjestelmästä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kyseessä on likviditeettitukitoimenpide, 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa vahvistetaan selkeästi määritetty aikataulu, jossa luottolaitos maksaa takaisin kaikki osana ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä saadut varat.

5. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa suunnitellut toimenpiteet ovat yhdenmukaisia direktiivin 2013/36/EU 142 artiklassa tarkoitetun pääoman ylläpitämissuunnitelman kanssa.

6. Siltä osin kuin sovelletaan unionin valtiontukikehystä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa suunnitellut toimenpiteet ovat yhteensopivia sen rakenneuudistussuunnitelman kanssa, joka luottolaitoksen on toimitettava komissiolle unionin valtiontukikehyksen mukaisesti.

11 c artikla

Korjaussuunnitelma

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos luottolaitos ei täytä 11 b artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa esitettyjä sitoumuksia tai ei maksa takaisin osana ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä suoritettua määrää sen erääntyessä, talletusten vakuusjärjestelmä ilmoittaa asiasta viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen pyytää luottolaitosta toimittamaan korjaussuunnitelman, jossa kuvaillaan toimia, jotka luottolaitos toteuttaa valvontavaatimusten noudattamisen varmistamiseksi tai palauttamiseksi, pitkän aikavälin elinkelpoisuutensa varmistamiseksi ja talletusten vakuusjärjestelmän ennaltaehkäisevään toimenpiteeseen suorittaman määrän takaisinmaksamiseksi, sekä asiaan liittyvää aikataulua.

3. Jos toimivaltainen viranomainen ei katso, että korjaussuunnitelma on uskottava tai toteuttamiskelpoinen, talletusten vakuusjärjestelmä ei saa myöntää uusia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä kyseiselle luottolaitokselle.

4. EPV laatii viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 42 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä] ohjeita, joissa määritetään 11 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin liitettävää ilmoitusta ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua korjaussuunnitelmaa koskevat osatekijät.

11 d artikla

Vaihtoehtoisen toimenpiteiden markkinointiprosessin avoimuus

1. Jos jäsenvaltiot sallivat talletusten vakuusjärjestelmän varojen käytön 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin vaihtoehtoisiin toimenpiteisiin, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun talletusten vakuusjärjestelmät rahoittavat tällaisia toimenpiteitä, luottolaitokset markkinoivat sellaisia varoja, oikeuksia ja velkoja, jotka luottolaitokset aikovat siirtää, tai tekevät järjestelyjä tällaista markkinointia varten. Rajoittamatta unionin valtiontukikehyksen soveltamista tällaisen markkinoinnin on noudatettava kaikkia seuraavia:

a) markkinointi on avointa ja läpinäkyvää eikä se vääristä niitä varoja, oikeuksia ja velkoja, jotka aiotaan siirtää;

b) markkinointi ei suosi eikä syrji ketään mahdollista ostajaa eikä se tuota epäoikeudenmukaista etua mahdolliselle ostajalle;

c) markkinointiin ei liity minkäänlaista eturistiriitaa;

d) markkinoinnissa otetaan huomioon tarve toteuttaa nopea ratkaisu ottaen huomioon 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetty määräaika 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitettua määritystä varten;

e) markkinoinnissa pyritään mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan asianomaisten varojen, oikeuksien tai velkojen myyntihinta.

11 e artikla

Pienimmän kustannuksen testi

1. Harkitessaan talletusten vakuusjärjestelmän varojen käyttöä 11 artiklan 2, 3 tai 5 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät vertaavat seuraavia:

a) arvioidut kustannukset, jotka aiheutuvat talletusten vakuusjärjestelmälle 11 artiklan 2, 3 tai 5 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamisesta;

b) arvioidut kustannukset, jotka aiheutuvat 8 artiklan 1 kohdan mukaisesta tallettajille korvaamisesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun vertailuun sovelletaan seuraavaa:

a) talletusten vakuusjärjestelmän on 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kustannusten arvioinnissa otettava huomioon toimenpiteeseen liittyvät odotetut tuotot, toimintamenot ja mahdolliset tappiot;

b) talletusten vakuusjärjestelmän on 11 artiklan 2 ja 5 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta perustettava arvionsa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista tallettajille korvaamisesta aiheutuvista kustannuksista direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luottolaitoksen varojen ja velkojen arvostukseen ja kyseisen direktiivin 36 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun arvioon;

c) talletusten vakuusjärjestelmän on 11 artiklan 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta arvioidessaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tallettajille korvaamisesta aiheutuvia kustannuksia otettava huomioon odotettu perittyjen saatavien osuus, talletusten vakuusjärjestelmän varojen täydentämisen kustannukset, jotka aiheutuvat järjestelmään kuuluville luottolaitoksille, ja talletusten vakuusjärjestelmälle aiheutuvat mahdolliset ylimääräiset rahoituskulut;

d) talletusten vakuusjärjestelmän on 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta arvioidessaan tallettajille korvaamisesta aiheutuvia kustannuksia kerrottava 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti laskettu perittyjen saatavien osuus 85 prosentilla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrä, joka käytetään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luottolaitosten kriisinratkaisun rahoittamiseen, 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin tai 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin vaihtoehtoisiin toimenpiteisiin, ei ylitä luottolaitoksessa olevien suojattujen talletusten määrää.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset toimittavat talletusten vakuusjärjestelmille kaikki 1 kohdassa tarkoitettua vertailua varten tarvittavat tiedot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomainen toimittaa talletusten vakuusjärjestelmälle tiedot 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista luottolaitoksen kriisinratkaisuun maksettavan talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusosuuden arvioiduista kustannuksista.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen arvioitujen kustannusten laskennassa käytettävät menetelmät, joissa otetaan huomioon kyseisen toimenpiteen erityispiirteet;

b) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tallettajille korvaamisesta aiheutuvien arvioitujen kustannusten laskennassa käytettävät menetelmät, mukaan lukien 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu arvioitu perittyjen saatavien osuus;

c) tapa, jolla a, b ja c alakohdassa tarkoitetuissa menetelmissä otetaan tarvittaessa huomioon rahan arvon muutos, joka johtuu mahdollisesta tuottojen kertymisestä ajan mittaan.

Jos on kyse ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tallettajille korvaamisesta aiheutuvia arvioituja kustannuksia laskettaessa b alakohdassa tarkoitetuissa menetelmissä on otettava huomioon ennaltaehkäisevien toimenpiteiden merkitys talletusten vakuusjärjestelmän, 1 artiklan 2 alakohdan c alakohdassa tarkoitetut laitosten suojajärjestelmät mukaan luettuina, lakisääteisen tai sopimusperusteisen toimeksiannon kannalta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

14) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmien piiriin kuuluvat niiden jäseninä olevien luottolaitosten muihin jäsenvaltioihin perustamien sivukonttoreiden tallettajat ja niissä jäsenvaltioissa sijaitsevat tallettajat, joissa niiden jäseninä olevat luottolaitokset käyttävät direktiivin 2013/36/EU V osaston 3 luvussa tarkoitettua palvelujen tarjoamisen vapautta.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä voi päättää maksaa korvauksia suoraan sivukonttoreiden tallettajille, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) tällaisen korvausten suorittamisen hallinnolliset rasitteet ja kustannukset ovat pienemmät kuin tilanteessa, jossa vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä suorittaa korvaukset;

ii) kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä varmistaa, että tallettajat eivät jää huonompaan asemaan kuin missä ne olisivat olleet, jos korvaukset olisi maksettu ensimmäisen alakohdan mukaisesti.”;

c) lisätään 2 a ja 2 b kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä voi edellyttäen, että asiasta on sovittu kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän kanssa, toimia sellaisten luottolaitosten tallettajien yhteyspisteenä, jotka käyttävät direktiivin 2013/36/EU V osaston 3 luvussa tarkoitettua palvelujen tarjoamisen vapautta, ja sille korvataan aiheutuneet kustannukset.

2 b. Jäsenvaltioiden on 2 ja 2 a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa varmistettava, että asianomaisella kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmällä ja vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmällä on voimassa oleva sopimus korvausten suorittamista koskevista ehdoista, aiheutuneiden kustannusten korvaaminen, tallettajien yhteyspiste, aikataulu ja maksutapa mukaan luettuina.”;

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos luottolaitoksen jäsenyys talletusten vakuusjärjestelmässä päättyy ja luottolaitos liittyy toisen jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmään tai jos jotkin luottolaitoksen toiminnoista siirretään toisen jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmään, alkuperäinen talletusten vakuusjärjestelmää siirtää vastaanottavaan talletusten vakuusjärjestelmään kannatusmaksut, jotka ovat erääntyneet jäsenyyden muutosta edeltävien 12 kuukauden aikana, 10 artiklan 8 kohdan mukaisia ylimääräisiä kannatusmaksuja lukuun ottamatta.”;

e) lisätään 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Edellä olevan 3 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että alkuperäinen talletusten vakuusjärjestelmä siirtää kyseisessä kohdassa tarkoitetun määrän yhden kuukauden kuluessa talletusten vakuusjärjestelmän jäsenyydessä tapahtuneesta muutoksesta.”;

f) lisätään 9 kohta seuraavasti:

”9. EPV antaa ohjeita siitä, miten se näkee 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen, kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän ja vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän roolit, ja sisällyttää ohjeisiin luettelon olosuhteista, joissa, ja ehdoista, joiden täyttyessä kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän olisi voitava päättää suorittaa korvaus toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien sivukonttoreiden tallettajille 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.”

15) Korvataan 15 artikla seuraavasti:

”*15 artikla*

Kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivukonttorit

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joiden kotipaikka on unionin ulkopuolella, osallistuvat alueellaan olevaan talletusten vakuusjärjestelmään, ennen kuin ne sallivat tällaisten sivukonttoreiden ottaa vastaan suojakelpoisia talletuksia kyseisissä jäsenvaltioissa.”

16) Lisätään 15 a artikla seuraavasti:

”*15 a artikla*

Jäseninä olevat luottolaitokset, joilla on sivukonttoreita kolmansissa maissa

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmillä ei suojata järjestelmien jäseninä olevien luottolaitosten kolmansiin maihin perustamien sivukonttoreiden tallettajia, paitsi jos kyseiset talletusten vakuusjärjestelmät keräävät nimetyn viranomaisen suostumuksella vastaavat kannatusmaksut asianomaisilta luottolaitoksilta.”

17) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset antavat nykyisille ja mahdollisille tallettajille tietoja, joita nämä tarvitsevat yksilöidäkseen ne talletusten vakuusjärjestelmät, johon luottolaitos ja sen sivukonttorit kuuluvat unionissa. Luottolaitosten on toimitettava kyseiset tiedot Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) XX/XXXX [eurooppalaisesta keskitetystä yhteyspisteestä annettu asetus]*** 2 artiklan 3 alakohdassa määritellyssä tiedon poiminnan mahdollistavassa muodossa laaditulla tiedotteella.

*** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) XX/XXX, annettu [...] päivänä [...]kuuta [...], rahoituspalvelujen, pääomamarkkinoiden ja kestävyyden kannalta merkityksellisiin julkisesti saatavilla oleviin tietoihin keskitetyn pääsyn tarjoavan eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisesta.”;

b) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu tiedote sisältää kaikki seuraavat tiedot:

i) perustiedot talletussuojasta;

ii) tiedotteen sisältöä koskevan tiedon osalta ensimmäisenä yhteyspisteenä toimivan luottolaitoksen yhteystiedot;

iii) 6 artiklan 1 kohdassa ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu talletussuojan taso euroissa tai tarvittaessa muussa valuutassa;

iv) tapaukset, joissa luottolaitos on erotettu talletusten vakuusjärjestelmästä;

v) yhteistileihin liittyvä talletussuojan raja;

vi) korvausaika, jos luottolaitos ei pysty maksamaan talletuksia;

vii) korvauksen valuutta;

viii) talletuksen suojaamisesta vastaavan talletusten vakuusjärjestelmän tiedot, mukaan lukien viittaus sen verkkosivustoon.”;

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset toimittavat 1 kohdassa tarkoitetun tiedotteen ennen talletusten vastaanottoa koskevan sopimuksen tekoa ja sen jälkeen vuosittain. Tallettajien on ilmoitettava saaneensa tiedotteen.”;

d) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset vahvistavat tallettajien tiliotteissa, että talletukset ovat suojakelpoisia, viittaus 1 kohdassa tarkoitettuun tiedotteeseen mukaan luettuna.”;

e) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset asettavat edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot saataville kielellä, jonka tallettaja ja luottolaitos ovat sopineet tiliä avattaessa, tai sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, jossa sivukonttori sijaitsee.”;

f) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kyse on luottolaitosten sulautumisesta, luottolaitoksen tytäryhtiöiden muuttamisesta sivukonttoreiksi tai samankaltaisesta toimenpiteestä, luottolaitokset ilmoittavat asiasta tallettajilleen vähintään yhtä kuukautta ennen kuin toimenpide tulee voimaan, jollei toimivaltainen viranomainen anna lupaa lyhyemmälle määräajalle liikesalaisuuden tai rahoitusvakauden perusteella. Ilmoituksessa on selitettävä toimenpiteen vaikutus talletussuojaan.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden seurauksena tallettajien, joilla on talletuksia kyseisissä luottolaitoksissa, talletussuoja heikkenee, kyseiset luottolaitokset ilmoittavat tallettajille, että he voivat lopettaa suojakelpoiset talletuksensa, mukaan lukien kaikki kertyneet korot ja edut, tai siirtää ne toiseen luottolaitokseen, enintään menetettyä talletusten suojaa vastaavan määrän osalta kolmen kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta, ilman seuraamuksia.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset, joiden jäsenyys talletusten vakuusjärjestelmässä päättyy, ilmoittavat asiasta tallettajilleen vähintään yhtä kuukautta ennen jäsenyyden päättymistä.”;

g) lisätään 7 a kohta seuraavasti:

”7 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaiset nimetyt viranomaiset, talletusten vakuusjärjestelmät ja luottolaitokset ilmoittavat tallettajille, myös julkaisemalla tiedon verkkosivustollaan, että asianomainen hallintoviranomainen on tehnyt 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrityksen tai että oikeusviranomainen on antanut 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen.”;

h) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tallettaja käyttää verkkopankkia, luottolaitokset toimittavat tässä direktiivissä edellytetyt tiedot tallettajilleen sähköisesti, paitsi jos tallettaja pyytää saada nämä tiedot paperilla.”;

i) lisätään 9 kohta seuraavasti:

”9. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) 1 a kohdassa tarkoitetun tiedotteen sisältö ja muoto;

b) menettely, jota noudatetaan nimetyiltä viranomaisilta, talletusten vakuusjärjestelmiltä tai luottolaitoksilta tallettajille toimitettavien tietojen antamisessa, ja näiden tietojen sisältö 8 b ja 8 c artiklassa sekä tämän artiklan 6, 7 ja 7 a kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

18) Lisätään 16 a artikla seuraavasti:

”*16 a artikla*

Luottolaitosten ja talletusten vakuusjärjestelmän välinen tietojenvaihto ja viranomaisten raportointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät saavat jäseninään olevilta luottolaitoksilta milloin tahansa ja sitä pyytäessään kaikki tiedot, jotka tarvitaan tallettajille maksettavien korvausten valmisteluun, 5 artiklan 4 kohdassa säädetyn tunnistamisvaatimuksen mukaisesti, 8 artiklan 5 kohtaa sekä 8 b ja 8 c artiklaa varten tarvittavat tiedot mukaan luettuina.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset toimittavat talletusten vakuusjärjestelmän pyynnöstä sille talletusten vakuusjärjestelmälle, jonka jäseniä ne ovat, tiedot seuraavista:

a) kyseisten luottolaitosten sivukonttoreiden tallettajat;

b) tallettajat, jotka ovat jäseninä olevien laitosten palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella tarjoamien palvelujen vastaanottajia.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tiedoissa on ilmoitettava jäsenvaltiot, joissa kyseiset sivukonttorit tai tallettajat sijaitsevat.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät ilmoittavat kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä EPV:lle kulloisessakin jäsenvaltiossa olevien suojattujen talletusten määrän edellisen vuoden joulukuun 31 päivänä. Talletusten vakuusjärjestelmien on samaan päivään mennessä myös ilmoitettava EPV:lle niiden käytettävissä olevien rahoitusvarojen määrä, mukaan lukien lainattujen varojen osuus, maksusitoumukset ja tavoitetason saavuttamista koskeva aikataulu talletusten vakuusjärjestelmän varoja käytettäessä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimetyt viranomaiset ilmoittavat EPV:lle ilman aiheetonta viivytystä kaikista seuraavista:

a) se, että on määritetty, ettei talletuksia kyetä maksamaan 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa;

b) se, onko 11 artiklan 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovellettu, ja 8 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan 2, 3 ja 5 kohdan mukaisesti käytettyjen varojen määrä sekä tarvittaessa ja kun tiedot ovat saatavilla, takaisinperittyjen varojen määrä, talletusten vakuusjärjestelmälle takaisinperinnästä aiheutuneet kustannukset ja takaisinperintämenettelyn kesto;

c) 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten rahoitusjärjestelyjen saatavuus ja käyttö;

d) talletusten vakuusjärjestelmät, joiden toiminta on lopetettu, tai perustetut uudet talletusten vakuusjärjestelmät, mukaan lukien talletusten vakuusjärjestelmät, jotka ovat seurausta sulautumisesta tai siitä, että talletusten vakuusjärjestelmä on alkanut harjoittaa rajatylittävää toimintaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen on sisällettävä yhteenveto, jossa kuvaillaan kaikkia seuraavia:

a) luottolaitoksen alkutilanne;

b) toimenpiteet, joihin talletusten vakuusjärjestelmän varoja on käytetty;

c) käytettävissä olevien rahoitusvarojen määrä, joka odotetaan käytettävän.

5. EPV julkistaa 2 ja 3 kohdan mukaisesti saadut tiedot ja 4 kohdassa tarkoitetun yhteenvedon ilman aiheetonta viivytystä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmään kuuluvien luottolaitosten kriisinratkaisuviranomaiset toimittavat pyynnöstä asianomaiselle talletusten vakuusjärjestelmälle direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tiivistelmän kriisinratkaisusuunnitelmien keskeisistä osista, jos talletusten vakuusjärjestelmä ja nimetyt viranomaiset tarvitsevat nämä tiedot voidakseen täyttää 11 artiklan 2, 3 ja 5 kohdassa ja 11 e artiklassa tarkoitetut velvoitteet.

7. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa täsmennetään menettelyt, joita on noudatettava toimitettaessa 1–4 kohdassa tarkoitettuja tietoja, ja kyseisten tietojen toimittamista koskevat mallit sekä tarkennetaan kyseisten tietojen sisältöä ottaen huomioon tallettajien tyypit.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

19) Poistetaan liite I.

2 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joiden kotipaikka on unionin ulkopuolella ja jotka ottavat vastaan suojakelpoisia talletuksia jäsenvaltiossa [...] päivänä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto: lisätään voimaantulopäivä] ja jotka eivät ole talletusten vakuusjärjestelmän jäseniä kyseisenä päivänä, liittyvät alueellaan voimassa olevaan talletusten vakuusjärjestelmään viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on kolme kuukautta voimaantulosta]. Näihin sivukonttoreihin ei sovelleta 1 artiklan 15 alakohtaa [...] päivään [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on kolme kuukautta voimaantulosta] saakka.

2. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 3 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, ja 11 a, 11 b, 11 c ja 11 e artiklassa säädetään ennaltaehkäisevien toimenpiteiden osalta, jäsenvaltiot voivat [...] päivään [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 72 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä] saakka sallia, että 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut laitosten suojajärjestelmät noudattavat kansallisia säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 3 kohta sellaisena kuin sitä sovellettiin [julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin voimaatulopäivä].

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

   Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä [...] päivästä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on kuitenkin sovellettava 11 artiklan 3 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, ja 11 a, 11 b, 11 c ja 11 e artiklan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä ennaltaehkäisevien toimenpiteiden osalta [...] päivästä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 48 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

   Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*